

Službeni list

Europske unije

C 256

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.

7. kolovoza 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 256/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 256/02	Predmet C-229/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. svibnja 2017. uputio Verwaltungsgericht Berlin (Njemačka) – Evonik Degussa GmbH protiv Savezne Republike Njemačke	2
2017/C 256/03	Predmet C-232/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. svibnja 2017. uputio Budai Központi Kerületi Bíróság (Mađarska) – VE protiv WD-a	3
2017/C 256/04	Predmet C-243/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2017. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP protiv Antónia da Silve Rodriguesa	6
2017/C 256/05	Predmet C-252/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2017. uputio Juzgado de lo Social de Cádiz (Španjolska) – Moisés Vadillo González protiv Alestis Aerospace S.L.	6
2017/C 256/06	Predmet C-256/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. svibnja 2017. uputio Rechtbank Rotterdam (Nizozemska) – Sandd BV protiv Autoriteit Consument en Markt	7
2017/C 256/07	Predmet C-259/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. svibnja 2017. uputio Budai Központi Kerületi Bíróság (Mađarska) – Zoltán Rózsavölgyi i Zoltánné Rózsavölgyi protiv Unicredit Leasing Hungary Zrt. i Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.	8

2017/C 256/08	Predmet C-268/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2017. uputio Županijski Sud u Zagrebu (Hrvatska) – Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta protiv AY	11
2017/C 256/09	Predmet C-288/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. svibnja. 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – Fédération des fabricants de cigares i dr. protiv Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé	12
2017/C 256/10	Predmet C-295/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2017. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) – MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia, S.A. protiv Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2017/C 256/11	Predmet C-296/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2017. uputio Varhoven kasatsionen sad (Bugarska) – Wiemer & Trachte GmbH (u stečaju) protiv Zhan Oved Tadzher	14
2017/C 256/12	Predmet C-298/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – France Télévisions SA protiv Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)	14
2017/C 256/13	Predmet C-314/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2017. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – Geocycle Bulgaria EOOD protiv Direktor na direktсія „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite	15
2017/C 256/14	Predmet C-324/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2017. uputio Spetsializiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv Ivana Gavanozova	16
2017/C 256/15	Predmet C-332/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. lipnja 2017. uputio Riigikohus (Estonija) – Starman Aktsiaselts protiv Tarbijakaitseamet	16
2017/C 256/16	Predmet C-333/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. lipnja 2017. uputio Tribunal Judicial da Comarca de Braga (Portugal) – Caixa Económica Montepio Geral protiv Carlosa Samuela Pimenta Marinha i drugih	17
2017/C 256/17	Predmet C-334/17 P: Žalba koju je 5. lipnja 2017. podnijela Republika Estonija protiv presude Općeg suda (prvo prošireno vijeće) od 24. ožujka 2017. u predmetu T-117/15, Republika Estonija protiv Europske komisije	18

Opći sud

2017/C 256/18	Predmet T-13/15: Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2017. – Deutsche Post protiv EUIPO-a – Media Logistik (PostModern) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije PostModern — Raniji nacionalni verbalni žig POST i raniji verbalni žig Europske unije Deutsche Post — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom”)	19
2017/C 256/19	Predmet T-541/15: Presuda Općeg suda od 20. lipnja 2017. – Industrie Aeronautiche Reggiane protiv EUIPO-a – Audi (NSU) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije NSU — Raniji nacionalni verbalni žig NSU — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Članak 42. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009”)	19
2017/C 256/20	Predmet T-580/15: Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2017. – Flamagas protiv EUIPO-a – MatMind (CLIPPER) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Trodimenzionalni žig Europske unije — Oblik upaljača s bočnom perajom koji sadržava verbalni element CLIPPER — Oblik potreban za postizanje tehničkog rezultata — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) i točke (e), (ii) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje opisa žiga u prijavi za registraciju”)	20

2017/C 256/21	Predmet T-632/15: Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2017. – Tillots Pharma protiv EUIPO-a – Ferring (OCTASA) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije OCTASA — Raniji njemački i Beneluxov verbalni žig PENTASA — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	21
2017/C 256/22	Predmet T-699/15: Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2017. – City Train protiv EUIPO-a (CityTrain) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije CityTrain — Rok za podnošenje tužbe — Nepredvidive okolnosti — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i članak 7. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	21
2017/C 256/23	Predmet T-20/16: Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2017. – M/S. Indesucht International protiv EUIPO-a – Crafts Americana Group (Représentation de chevrons entre deux lignes parallèles) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije koji prikazuje ponavljajuće krivulje između dviju usporednih crta — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Ispitivanje žiga kako je registriran”)	22
2017/C 256/24	Predmet T-89/16 P: Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2017. – Clarke i dr. protiv EUIPO-a („Žalba — Javna služba — Privremeno osoblje — Ugovor na određeno vrijeme s odredbom o raskidu kojom ugovor prestaje pod pretpostavkom da ime člana privremenog osoblja nije upisano na popis uspješnih kandidata idućega otvorenog natječaja — Provedba odredbe o raskidu — Prekvalifikacija ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme — Dužna pažnja — Legitimna očekivanja”)	22
2017/C 256/25	Predmet T-151/16: Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2017. – NC protiv Komisije („Bespovratna sredstva — OLAF-ova istraga — Utvrđenje nepravilnosti — Komisijina odluka o administrativnoj sankciji — Isključenje iz sudjelovanja u postupcima javne nabave i dodjele bespovratnih sredstava koja se financiraju iz općeg proračuna Unije u trajanju od 18 mjeseci — Upis u bazu podataka sustava ranog otkrivanja i isključenja — Vremenska primjena različitih verzija Financijske uredbe — Bitne odredbe postupka — Retroaktivna primjena blažeg represivnog zakona”)	23
2017/C 256/26	Predmet T-235/16: Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2017. – GP Joule PV protiv EUIPO-a – Green Power Technologies (GPTech) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije GPTech — Raniji verbalni žigovi Europske unije GP JOULE — Nepodnošenje Odjelu za prigovore dokaza o ovlasti za podnošenje prigovora — Podnošenje dokaza prvi put pred žalbenim vijećem — Neuzimanje u obzir — Diskrecijska ovlast žalbenog vijeća — Okolnosti koje ne dopuštaju uzimanje u obzir novih ili dodatnih dokaza — Članak 76. stavak 2. uredbe (EZ) br. 207/2009 — Pravilo 17. stavak 4., pravilo 19. stavak 2., pravilo 20. stavak 1. i pravilo 50. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 2868/95”)	24
2017/C 256/27	Predmet T-236/16: Presuda Općeg suda od 22. lipnja 2017. – Biogena Naturprodukte protiv EUIPO-a (ZUM wohl) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije ZUM wohl — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Upućivanje na podnesak upućen žalbenom vijeću koji je ponovno iznesen u tužbi — Dokazi priloženi zahtjevu za javnu raspravu”)	24
2017/C 256/28	Predmet T-286/16: Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2017. – Kneidinger protiv EUIPO-a – Topseat International (poklopci za zahodske daske) („Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje dizajna ništavim — Registrirani dizajn koji prikazuje poklopce za zahodske daske — Raniji dizajn — Razlog za ništavost — Individualni karakter — Članak 6. Uredbe (EZ) br. 6/2002”)	25

2017/C 256/29	Predmet T-327/16: Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2017. – Aldi Einkauf protiv EUIPO-a– Fratelli Polli (ANTICO CASALE) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije ANTICO CASALE — Apsolutni razlozi za odbijanje — Članak 52. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 1. točke (b), (c) i (g) i članak 52. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 207/2009”)	26
2017/C 256/30	Predmet T-685/16: Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2017. – Jiménez Gasalla protiv EUIPO-a (B2B SOLUTIONS) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije B2B SOLUTIONS — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Razlikovni karakter stečen uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	26
2017/C 256/31	Predmet T-856/16: Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2017. – Rare Hospitality International protiv EUIPO-a (LONGHORN STEAKHOUSE) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije LONGHORN STEAKHOUSE — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Jednako postupanje i načelo dobre uprave”)	27
2017/C 256/32	Predmet T-17/16: Rješenje Općeg suda od 31. svibnja 2017. – MS protiv Komisije („Tužba za naknadu štete — Komisijina odluka kojom se prekida suradnja na temelju ‚dopisa o suglasnosti i pristupanju u Team Europe‘ — Ugovorna odgovornost — Nepostojanje arbitražne klauzule — Očita nedopuštenost”)	27
2017/C 256/33	Predmet T-647/16: Rješenje Općeg suda od 1. lipnja 2017. – Camerin protiv Parlamenta („Javna služba — Dužnosnici — Upućivanje u interesu službe — Dob za umirovljenje — Zahtjev za produljenje upućivanja — Odbijanje zahtjeva — Akt koji se ne može pobijati — Pripremni akt — Nedopuštenost”)	28
2017/C 256/34	Predmet T-691/16: Rješenje Općeg suda od 8. lipnja 2017. – Elevolution – Engenharia protiv Komisije („EDF — Program za potporu razvoju u Mauritaniji — Ugovor o pružanju usluga sklopljen s Mauritanijom u okviru provedbe tog programa — Povlačenje pobijanih obavijesti o terećenju — Obustava postupka”)	28
2017/C 256/35	Predmet T-295/17: Tužba podnesena 15. svibnja 2017. – Danpower Baltic protiv Komisije	29
2017/C 256/36	Predmet T-298/17: Tužba podnesena 11. svibnja 2017. – Iordachescu i dr. protiv Parlamenta i dr.	30
2017/C 256/37	Predmet T-320/17: Tužba podnesena 25. svibnja 2017. – European Dynamics Luxembourg i Evropački Dinamiki protiv EIF-a	31
2017/C 256/38	Predmet T-337/17: Tužba podnesena 30. svibnja 2017. – Air France-KLM protiv Komisije	32
2017/C 256/39	Predmet T-371/17: Tužba podnesena 13. lipnja 2017. – Qualcomm i Qualcomm Europe protiv Komisije	34
2017/C 256/40	Predmet T-372/17: Tužba podnesena 12. lipnja 2017. – Louis Vuitton Malletier protiv EUIPO-a – Bee Fee Group (LV POWER ENERGY DRINK)	36
2017/C 256/41	Predmet T-373/17: Tužba podnesena 9. lipnja 2017. – Louis Vuitton Malletier protiv EUIPO-a – Fulia Trading (LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE)	37
2017/C 256/42	Predmet T-374/17: Tužba podnesena 13. lipnja 2017. – Cuervo y Sobrinos1882 protiv EUIPO-a – A. Salgado Nespereira (Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882)	37
2017/C 256/43	Predmet T-375/17: Tužba podnesena 5. lipnja 2017. – Fenyves protiv EUIPO-a (Blue)	38

2017/C 256/44	Predmet T-378/17: Tužba podnesena 8. lipnja 2017. – La Zaragozana protiv EUIPO-a – Heineken Italia (CERVISIA)	39
2017/C 256/45	Predmet T-379/17: Tužba podnesena 20. lipnja 2017. – Tengermann Warenhandelsgesellschaft protiv EUIPO-a – C & C IP (T)	39
2017/C 256/46	Predmet T-386/17: Tužba podnesena 23. lipnja 2017. – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik protiv EUIPO-a (Лидер)	40
2017/C 256/47	Predmet T-387/17: Tužba podnesena 20. lipnja 2017. – Triggerball protiv EUIPO-a (oblik tijela sličnog lopti s obrubom)	40
2017/C 256/48	Predmet T-115/16: Rješenje Općeg suda od 13. lipnja 2017. – Sandvik Intellectual Property protiv EUIPO-a – Adveo Group International (ADVEON)	41
2017/C 256/49	Predmet T-83/17: Rješenje Općeg suda od 14. lipnja 2017. – Heineken Romania protiv EUIPO-a – Lénárd (Csíki Sör)	41
2017/C 256/50	Predmet T-158/17: Rješenje Općeg suda od 8. lipnja 2017. – Post Telecom protiv EIB-a	41
2017/C 256/51	Predmet T-232/17: Rješenje Općeg suda od 12. lipnja 2017. – Eco-Bat Technologies i dr. protiv Komisije	42

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2017/C 256/01)

Posljednja objava

SL C 249, 31.7.2017.

Prethodne objave

SL C 239, 24.7.2017.

SL C 231, 17.7.2017.

SL C 221, 10.7.2017.

SL C 213, 3.7.2017.

SL C 202, 26.6.2017.

SL C 195, 19.6.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. svibnja 2017. uputio Verwaltungsgericht Berlin (Njemačka) –
Evonik Degussa GmbH protiv Savezne Republike Njemačke**

(Predmet C-229/17)

(2017/C 256/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Evonik Degussa GmbH

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. Postoji li „proizvodnja vodika” u smislu Priloga I. dijela 2. Odluci 2011/278/EU ⁽¹⁾ samo u slučaju kada je molekula vodika H₂ nastala kemijskom sintezom dvaju vodikovih atoma H ili pojam proizvodnje također obuhvaća postupak u kojem se, u slučaju smjese plinova koja sadržava vodik – bez sinteze – povećava relativni udio vodika H₂ u toj smjesi na način da se druge komponente plina – bilo fizikalnim ili kemijskim putem – uklone kako bi se dobio – kao što je to navedeno u Prilogu I. dijelu 2. Odluci 2011/278/EU – „proizvod izražen kao (neto) utrživa proizvodnja i 100 % čista tvar”?
2. U slučaju da se na prvo pitanje odgovori na način da pojam proizvodnje ne obuhvaća postupak povećanja relativnog udjela vodika H₂ u smjesi plinova, postavlja se sljedeće pitanje:

Treba li izraz „elementi procesa koji su izravno ili neizravno povezani s proizvodnjom vodika i odjeljivanjem vodika i ugljikovog monoksida” tumačiti na način da su samo dva elementa zajedno („i”) obuhvaćena granicama sustava referentnih vrijednosti za vodik opisanih u Prilogu I. dijelu 2. Odluke Komisije od 27. travnja 2011. (2011/278/EU) ili element procesa „Odjeljivanje vodika i ugljikovog monoksida” može postojati i izolirano kao neovisan element procesa unutar granica sustava?

3. U slučaju da se na drugo pitanje odgovori na način da element procesa „Odjeljivanje vodika i ugljikovog monoksida” može postojati i izolirano kao neovisan element procesa unutar granica sustava, postavlja se sljedeće pitanje:

Postoji li element procesa „Odjeljivanje vodika i ugljikovog monoksida” samo kada se vodik H₂ odjeljuje isključivo od ugljikovog monoksida CO ili element procesa „Odjeljivanje vodika i ugljikovog monoksida” postoji i kada taj proces obuhvaća odjeljivanje vodika ne samo od ugljikovog monoksida nego i od drugih tvari, npr. ugljičnog dioksida CO₂ ili C_nH_n?

4. U slučaju da se tužitelju sudskom odlukom prizna pravo na dodatnu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica, postavlja se pitanje treba li treću točku izreke presude Suda Europske unije od 28. travnja 2014. (C-191/14) tumačiti na način
- a) da se međusektorski faktor korekcije iz članka 4. i Priloga II. Odluci 2013/448/EU u izvornoj verziji primjenjuje na dodjele za 2013. do 2020. koje su nadležna tijela država članica utvrdila prije 1. ožujka 2017., i
 - b) da se međusektorski faktor korekcije iz članka 4. i Priloga II. Odluci 2013/448/EU u izvornoj verziji primjenjuje na dodatne dodjele za 2013. do 2017. koje su sudska tijela dodijelila nakon 1. ožujka 2017., i
 - c) da se međusektorski faktor korekcije iz članka 4. i Priloga II. Odluci 2013/448/EU u verziji Odluke 2017/126/EU važećoj od 1. ožujka 2017. primjenjuje na dodatne dodjele za 2018. do 2020. koje su sudska tijela dodijelila nakon 1. ožujka 2017.?

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (priopćena pod brojem dokumenta C(2011) 2772) (SL L 130, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 257.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. svibnja 2017. uputio Budai Központi Kerületi Bíróság
(Mađarska) – VE protiv WD-a**

(Predmet C-232/17)

(2017/C 256/03)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Budai Központi Kerületi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VE

Tuženik: WD

Prethodna pitanja

1. U vezi s tumačenjem mogućnosti pregleda svih odredaba na koju upućuje dvadeseta uvodna izjava Direktive 93/13 ⁽¹⁾ i zahtjeva jasnoće i razumljivosti utvrđenog u članku 4. stavku 2. i članku 5. iste direktive, treba li smatrati da odgovarajuće ugovorne odredbe nisu nepoštenе ako potrošač može pregledati jedino vrijednost određenih bitnih sastojaka ugovora o kreditu (predmet ugovora, odnosno iznos kredita, obroci otplate i kamate) tek nakon što je ugovor sklopljen (ne zato što je to objektivno potrebno, nego na temelju odredbe koju je prodavatelj robe ili pružatelj usluge u tom smislu uključio u opće uvjete ugovora i o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo) pomoću jednostrane izjave volje prodavatelja robe ili pružatelja usluge (iako se navodi da je dio ugovora) koja je pravno obvezujuća za potrošača?
2. U vezi s tumačenjem mogućnosti pregleda svih odredaba na koju upućuje dvadeseta uvodna izjava Direktive 93/13 i zahtjeva jasnoće i razumljivosti utvrđenog u članku 4. stavku 2. i članku 5. iste direktive, treba li smatrati da odgovarajuće ugovorne odredbe nisu nepoštenе ako ugovor o kreditu samo priopćuje neke bitne sastojke (predmet ugovora, odnosno iznos kredita, obroci otplate i kamate) upotrebljavajući izraz „za informaciju” bez pojašnjenja je li dio koji je priopćen radi informiranja pravno obvezujući ili mogu li se na njemu temeljiti prava i obveze?

3. U vezi s tumačenjem mogućnosti pregleda svih odredaba na koju upućuje dvadeseta uvodna izjava Direktive 93/13 i zahtjeva jasnoće i razumljivosti utvrđenog u članku 4. stavku 2. i članku 5. iste direktive, treba li smatrati da odgovarajuće ugovorne odredbe nisu nepoštene ako ugovor o kreditu definira neki bitni sastojak upotrebljavajući pogrešnu terminologiju, osobito ako se u ugovoru o kreditu u devizama (u kojem se krediti na temelju ugovora o kreditu određuju i bilježe u stranoj valuti – u daljnjem tekstu: kreditna valuta – a obveza plaćanja tih kredita ispunjava u nacionalnoj valuti – u daljnjem tekstu: valuta ispunjenja)

(1) iznos kredita određuje kao

- iznos kreditne linije, naveden u kreditnoj valuti; ili
- maksimalni iznos kredita, određen u kreditnoj valuti; ili
- financiranje koje je zatražio potrošač, određeno u valuti ispunjenja; ili
- ograničenje isplate, određeno u valuti ispunjenja?

(2) obroci otplate određuju kao najviša predvidljiva granica obroka otplate, određena u kreditnoj valuti i/ili valuti ispunjenja?

4. U vezi s tumačenjem mogućnosti pregleda svih odredaba na koju upućuje dvadeseta uvodna izjava Direktive 93/13 i zahtjeva jasnoće i razumljivosti utvrđenog u članku 4. stavku 2. i članku 5. iste direktive, treba li smatrati da odgovarajuće ugovorne odredbe nisu nepoštene ako su u ugovoru o kreditu u devizama (ne zato što je to objektivno potrebno, nego na temelju odredbe koju je prodavatelj robe ili pružatelj usluge u tom smislu uključio u opće uvjete ugovora i o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo), predmet ugovora, odnosno iznos kredita i obroci otplate

(1) određeni u kreditnoj valuti u konkretnom iznosu (koji se sastoji isključivo od niza znamenki između 0 i 9) i u valuti ispunjenja barem pomoću metode točnog izračuna?

(2) određeni u kreditnoj valuti u konkretnom iznosu i u valuti ispunjenja barem pomoću metode točnog izračuna?

(3) određeni i u kreditnoj valuti i u valuti ispunjenja barem pomoću metode točnog izračuna?

(4) uopće nisu određeni u kreditnoj valuti, ali jesu u valuti ispunjenja barem pomoću metode točnog izračuna?

(5) uopće nisu određeni u valuti ispunjenja, ali jesu u kreditnoj valuti ispunjenja barem pomoću metode točnog izračuna?

- 4.1. U kontekstu gornjeg pitanja 4. pod (5), ako nije potrebno odrediti nikakav konkretan iznos i uključiti ga u ugovor o kreditu u trenutku njegova sklapanja, je li i dalje zajamčena mogućnost točnog izračuna iznosa kredita u trenutku sklapanja ugovora kada (ne zato što je to objektivno potrebno, nego na temelju odredbe koju je prodavatelj robe ili pružatelj usluge u tom smislu uključio u opće uvjete ugovora i o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo)

(1) ugovor o kreditu ne sadržava konkretan iznos kredita ni u jednoj od valuta;

(2) ugovor o kreditu sadržava konkretno financiranje koje je zatražio potrošač ili konkretno ograničenje isplate, koji su naznačeni u valuti ispunjenja;

(3) ugovor o kreditu ne sadržava iznos kredita na temelju metode točnog izračuna u valuti ispunjenja, i

- (4) što se tiče točnog izračuna iznosa kredita u kreditnoj valuti, element izračuna naznačen u ugovoru o kreditu nije precizan, nego je riječ samo o gornjoj granici (konkretnom financiranju koje je zatražio potrošač ili konkretnom ograničenju isplate, naznačenih u valuti ispunjenja)?

4.2.

- 4.2.1. Ako nije potrebno odrediti nikakve konkretne iznose i uključiti ih u ugovor o kreditu u trenutku njegova sklapanja, što se tiče točnog izračuna:

- (1) čini li pravni zahtjev to da se u ugovoru o kreditu odredi vrijednost predmeta ugovora, odnosno iznos kredita i obroka otplate – a u slučaju kredita s promjenjivom kamatnom stopom, iznos obroka otplate koji odgovaraju prvom razdoblju kamata – pomoću metode koja omogućuje točan izračun u trenutku sklapanja ugovora; ili je
- (2) dovoljno da u trenutku sklapanja ugovor o kreditu sadržava objektivno određive parametre koji omogućavaju izračun tih podataka (predmet ugovora i obroke otplate) u nekom budućem trenutku (tj. da se u trenutku sklapanja ugovora o kreditu u njemu samo odrede parametri koji će omogućiti budući točan izračun)?

- 4.2.2. Ako je dovoljno da se vrijednost predmeta ugovora, odnosno iznos kredita i obroka otplate – a u slučaju kredita s promjenjivom kamatnom stopom, iznos obroka otplate koji odgovaraju prvom razdoblju kamata – može izračunati u kreditnoj valuti u nekom budućem trenutku, je li potrebno da je taj budući trenutak (koji će logično odgovarati trenutku određivanja iznosa ugovornih kredita u kreditnoj valuti) objektivno određen u ugovoru o kreditu u trenutku njegova sklapanja, ili se određivanje tog budućeg trenutka može ostaviti isključivo diskreciji prodavatelja robe ili pružatelja usluga?

- 4.3. U slučaju kredita s periodički promjenjivom kamatnom stopom, treba li smatrati dovoljnim, i da stoga nije riječ o nepoštenoj odredbi, da se u pogledu obroka otplate odrede (i unesu u ugovor o kreditu u trenutku njegova sklapanja) konkretni iznosi i/ili metoda točnog izračuna u kreditnoj valuti i/ili valuti ispunjenja za prvo kamatno razdoblje tijekom trajanja ugovora, ili je pravni zahtjev da se odredi (i unese u ugovor o kreditu u trenutku njegova sklapanja) metoda točnog izračuna u kreditnoj valuti i/ili valuti ispunjenja za sva kamatna razdoblja tijekom trajanja ugovora?

- 4.4. Može li se točni izračun zajamčiti na način koji nije nepošten samo primjenom odgovarajuće matematičke formule ili se može uporabiti druga metoda?

- 4.4.1. Ako nije nužno da se točni izračun zajamči primjenom odgovarajuće matematičke formule, može li se uporabiti dovoljno precizan opis?

- 4.4.2. Ako nije nužno da se točan izračun zajamči primjenom odgovarajuće matematičke formule, mogu li se također uporabiti tehnički izrazi (poput anuiteta ili linearne amortizacije) bez dodavanja ikakvog pojašnjenja?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2017. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP protiv Antónija da Silve Rodriguesa

(Predmet C-243/17)

(2017/C 256/04)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Druga stranka u postupku: António da Silva Rodrigues

Prethodna pitanja

1. Od kojeg datuma se računa rok zastare od četiri godine koji je propisan u članku 3. stavku 1. prvom podstavku ⁽¹⁾ kod jednokratnih nepravilnosti (koje nisu stalne ili ponovljene)?
2. U slučaju stalne ili ponovljene povrede, je li primjenjiv sustav prema kojem „u slučaju višegodišnjih programa, rok zastare teče do konačnog završetka programa”?
3. Je li pravilo koje je propisano u istom tom članku 3., prema kojem „zastara nastupa najkasnije na dan isteka razdoblja jednakog dvostrukom roku zastare, a [da] nadležno tijelo ne odredi kaznu”, također primjenjivo na višegodišnji program, to jest, produljuje li se navedeni rok također do završetka višegodišnjeg programa?
4. Koje od sljedećih značenja ima izraz „u slučaju višegodišnjih programa, rok zastare teče do konačnog završetka programa”:
 - a) rok zastare nikad ne prestaje teći prije konačnog završetka višegodišnjeg programa;
 - b) rok zastare prekida se dok traje program, to jest do njegova konačnog završetka, trenutka od kojeg ponovno počinje teći;
 - c) rok zastare nastavlja teći i stoga zastara može nastupiti prije konačnog završetka programa iako je riječ o višegodišnjem programu, ako je, u međuvremenu, taj rok istekao?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euroatom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL 1995., L 312, str. 1.) (posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 5.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2017. uputio Juzgado de lo Social de Cádiz (Španjolska) – Moisés Vadillo González protiv Alestis Aerospace S.L.

(Predmet C-252/17)

(2017/C 256/05)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social de Cádiz

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Moisés Vadillo González

Tuženik: Alestis Aerospace S.L.

Prethodna pitanja

1. Protivi li se Direktivi Vijeća 2010/18/EU ⁽¹⁾ tumačenje članka 37.4 ZOR-a [Estatuto de los Trabajadores, Zakon o radu] (mogućnost izostanka s posla sat vremena dnevno do devetog mjeseca djetetova života) prema kojem se na njega ne može pozvati roditelj, bez obzira na spol, koji radi, ako je drugi roditelj nezaposlen?
2. Protivi li se članku 3. Direktive 2006/54 ⁽²⁾, čiji je cilj osigurati potpunu jednakost muškaraca i žena u poslovnom životu, tumačenje tog članka 37.4. ZOR-a na način da na tu mogućnost nema pravo roditelj koji je muškarac i koji radi, ako je njegov bračni drug nezaposlen?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2010/18/EU od 8. ožujka 2010. o provedbi revidiranog Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu koji su sklopili BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC te o stavljanju izvan snage Direktive 96/34/EZ (SL 2010., L 68, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 276.)

⁽²⁾ Direktiva 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (preinaka) (SL 2006., L 204, str. 23.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 246.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. svibnja 2017. uputio Rechtbank Rotterdam (Nizozemska) –
Sandd BV protiv Autoriteit Consument en Markt**

(Predmet C-256/17)

(2017/C 256/06)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Rotterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sandd BV

Tuženik: Autoriteit Consument en Markt

Druga stranka u postupku: PostNL BV

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 14. stavak 2. Direktive 97/67/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga, kako je izmijenjena Direktivom 2008/6/EZ ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008. o izmjeni Direktive 97/67/EZ u pogledu potpunog postizanja unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici (Direktiva o poštanskim uslugama), tumačiti na način da nacionalni zakon ili drugi propis mora propisivati da pružatelji univerzalnih poštanskih usluga u svojim internim računovodstvenim sustavima moraju voditi odvojene račune za svaku uslugu i proizvod koji potpadaju pod te univerzalne usluge kako bi se mogla napraviti jasna razlika između svake usluge i proizvoda koji su obuhvaćeni univerzalnom uslugom te usluga i proizvoda koji to nisu, ili se tom odredbom samo zahtijeva da se razlika u računovodstvenom smislu radi samo između usluga i proizvoda koji su obuhvaćeni univerzalnom uslugom i onih koji to nisu?
2. Treba li članak 12. drugu alineju Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga, kako je izmijenjena Direktivom 2008/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008. o izmjeni Direktive 97/67/EZ u pogledu potpunog postizanja unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici, tumačiti na način da svaka pojedina usluga koja je obuhvaćena univerzalnom uslugom mora biti prilagođena troškovima?

3. Zabranjuje li se člankom 12. drugom alinejom Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga, kako je izmijenjena Direktivom 2008/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008. o izmjeni Direktive 97/67/EZ u pogledu potpunog postizanja unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici, kojim se zahtijeva da cijene budu prilagođene troškovima i da nude poticaj za učinkovito pružanje univerzalne usluge, primjena fiksne stope prinosa na neodređene vrijeme, zbog koje se povećavaju troškovi univerzalnih poštanskih usluga s obzirom na tarifnu maržu?

⁽¹⁾ SL 1998., L 15, str. 14. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 53.)

⁽²⁾ SL 2008., L 52, str. 3. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 214.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. svibnja 2017. uputio Budai Központi Kerületi Bíróság
(Mađarska) – Zoltán Rózsavölgyi i Zoltánné Rózsavölgyi protiv Unicredit Leasing Hungary Zrt. i
Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.**

(Predmet C-259/17)

(2017/C 256/07)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Budai Központi Kerületi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Zoltán Rózsavölgyi i Zoltánné Rózsavölgyi

Tuženici: Unicredit Leasing Hungary Zrt. i Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.

Prethodna pitanja

1. Uzimajući osobito u obzir da je, kad se definicija glavnog predmeta ugovora kvalificira kao nepoštena, ugovor u potpunosti (a ne djelomično) nevaljan, može li proglašenje ništavosti zbog nepoštenosti ugovorne odredbe kojom se definira glavni predmet ugovora o kreditu (zbog čega navedena ugovorna odredba više ne može stvarati obveze za potrošača) imati posljedicu (primjerice, primjenom sudske odluke, posebne pravne posljedice predviđene odredbom nacionalnog prava, zakonodavne odredbe ili odredbe sudske odluke donesene radi ujednačavanja sudske prakse) koja podrazumijeva izmjenu, činjenično ili u pogledu njezinih učinaka, pravne kvalifikacije ugovora, tako da se konkretno ugovor o kreditu u devizama (u kojem se krediti na temelju ugovora o kreditu određuju i bilježe u stranoj valuti – u daljnjem tekstu: kreditna valuta – a obveza plaćanja tih kredita ispunjava se u nacionalnoj valuti – u daljnjem tekstu: valuta ispunjenja) smatra ugovorom o kreditu u forintama?

- 1.1 Pod pretpostavkom da proglašenje ništavosti zbog nepoštenosti ugovorne odredbe kojom se definira glavni predmet ugovora o kreditu može imati posljedicu koja podrazumijeva izmjenu, činjenično ili u pogledu njezinih učinaka, pravne kvalifikacije ugovora, može li navedena izmjena pravne kvalifikacije imati za posljedicu (primjerice, primjenom sudske odluke, posebne pravne posljedice predviđene odredbom nacionalnog prava, zakonodavne odredbe ili odredbe sudske odluke donesene radi ujednačavanja sudske prakse) da se određeni ekonomski bitni parametri pravnog odnosa izmijene i na štetu potrošača (primjerice, retroaktivna primjena osnovne kamatne stope središnje banke ili tržišne kamatne stope primijenjene na kredite u forintama umjesto niže kamatne stope određene u ugovoru)?

2. Ima li pravna posljedica nepoštenosti [ugovorne odredbe] apsolutne učinke i predstavlja li isključivo pravno pitanje ili se pri određivanju pravnih posljedica nepoštenosti može dati važnost:

(1) ugovornoj praksi kod drugih vrsta ugovora koji se razlikuju od onih na koje se odnosi nepoštenost;

(2) navodnoj ranjivosti određenih gospodarskih subjekata na koje s ekonomskog gledišta postoji izravan utjecaj (primjerice, kad je riječ o kreditima u devizama, skupina deviznih dužnika i bankarski sustav); ili

- (3) interesima određenih trećih osoba ili skupina na koje s ekonomskog gledišta ne postoji izravan utjecaj – primjerice činjenici da se zbog ništavosti članovi skupine dužnika u devizama mogu u konačnici, u pogledu matematičkog poravnanja računa, većinom naći u povoljnijem položaju od članova skupine dužnika u forintama?
3. Za potrebe članka 3. stavka 1., članka 4. stavka 2., članka 5. i članka 6. stavka 1. Direktive 93/13/EEZ ⁽¹⁾ (tj. za potrebe ocjene ništavosti i njezine pravne posljedice), može li se smatrati da je ugovorna odredba koja rizik promjene tečaja na potrošača stavlja (tj. odredba ili odredbe ugovora koje uređuju preuzimanje rizika) raspoređena u nekoliko ugovornih odredbi?
4. Treba li članak 6. stavak 1. Direktive 93/13/EEZ (u skladu s kojim nepoštena odredbe nisu obvezujuće za potrošača) tumačiti na način da određena ugovorna odredba (ne neki njezin konkretan dio, nego ugovorna odredba promatrana u cijelosti) može biti u cijelosti nepoštena ili istodobno djelomično nepoštena i poštena, tako da je djelomično primjenjiva, tj. da navedena ugovorna odredba može (primjerice, s obzirom na sudsku ocjenu u konkretnom slučaju) biti do određene mjere obvezujuća za potrošača (odnosno da je, s obzirom na svoje učinke, ugovorna odredba do određene mjere nepoštena u oba slučaja), primjenom sudske odluke, posebne pravne posljedice predviđene odredbom nacionalnog prava, zakonodavne odredbe ili odredbe sudske odluke donesene radi ujednačavanja sudske prakse?
- 4.1 Pod pretpostavkom da članak 6. stavak 1. Direktive 93/13/EEZ treba tumačiti na način da određena ugovorna odredba može biti u cijelosti nepoštena ili istodobno djelomično nepoštena i poštena, tako da je djelomično primjenjiva, tj. da navedena ugovorna odredba može biti do određene mjere obvezujuća za potrošača (odnosno da je, s obzirom na svoje učinke, ugovorna odredba do određene mjere nepoštena u oba slučaja), može li proglašenje nevaljanosti cjelokupnog ugovora o kreditu zbog nepoštenosti sporne ugovorne odredbe, kojom se definira glavni predmet ugovora, imati za posljedicu da je, u pogledu matematičkog poravnanja računa, potrošač općenito u nepovoljnijem, a prodavatelj robe ili pružatelj usluga u povoljnijem položaju nego da se iz istog razloga ugovor o kreditu proglasi samo djelomično nepoštenim (u kojem slučaju bi preostale ugovorne odredbe nastavile biti obvezujuće za stranke s nepromijenjenim sadržajem)?
- 5.
- 5.1 Uzimajući u obzir ekonomske posljedice, treba li smatrati da nije nepoštena, tj. da je jasna i razumljiva, ugovorna odredba koja na potrošača stavlja rizik promjene tečaja, a koja je formulirana (kao opći ugovorni uvjet kojim se koristi prodavatelj robe ili pružatelj usluga o kojem se nije pojedinačno pregovaralo) na temelju obveze informiranja predviđene, na nužno općeniti način, u zakonu, ali koja izričito ne navodi da iznos obroka otplate koji se moraju platiti u skladu s ugovorom o kreditu može biti viši od iznosa troškova potrošača utvrđenih u okviru ispitivanja solventnosti koje je proveo prodavatelj robe ili pružatelj usluga, također uzimajući u obzir da relevantno nacionalno pravno pravilo nalaže podroban pisani opis rizika, a ne samo da se navede postojanje rizika i njegovo snošenje, kao i da je pored toga Sud Europske unije u točki 74. presude u predmetu C-26/13 odlučio ne samo da prodavatelj robe ili pružatelj usluga mora informirati potrošača o riziku, nego da potrošač zahvaljujući toj informaciji mora moći procijeniti potencijalno značajne ekonomske posljedice koje za njega proizlaze iz rizika promjene tečaja koji snosi, a time i ukupan trošak svojeg kredita?
- 5.2 Uzimajući u obzir ekonomske posljedice, treba li smatrati da nije nepoštena, tj. da je jasna i razumljiva, ugovorna odredba koja na potrošača stavlja rizik promjene tečaja, a koja je formulirana (kao opći ugovorni uvjet kojim se koristi prodavatelj robe ili pružatelj usluga o kojem se nije pojedinačno pregovaralo) na temelju obveze informiranja predviđene, na nužno općeniti način, u zakonu, ali koja izričito ne navodi da iznos preostale dugovane glavnice u svakom trenutku u skladu s ugovorom o kreditu može biti viši od vrijednosti imovine kojom raspolaže potrošač za pokrivanje duga, a koja je utvrđena u okviru ispitivanja solventnosti koje je proveo prodavatelj robe ili pružatelj usluga, također uzimajući u obzir da relevantno nacionalno pravno pravilo nalaže podroban pisani opis rizika, a ne samo da se navede postojanje rizika i njegovo snošenje, kao i da je pored toga Sud Europske unije u točki 74. presude u predmetu C-26/13 odlučio ne samo da prodavatelj robe ili pružatelj usluga mora informirati potrošača o riziku, nego da potrošač zahvaljujući toj informaciji mora moći procijeniti potencijalno značajne ekonomske posljedice koje za njega proizlaze iz rizika promjene tečaja koji snosi, a time i ukupan trošak svojeg kredita?

- 5.3 Uzimajući u obzir ekonomske posljedice, treba li smatrati da nije nepoštena, tj. da je jasna i razumljiva, ugovorna odredba koja na potrošača stavlja rizik promjene tečaja, a koja je formulirana (kao opći ugovorni uvjet kojim se koristi prodavatelj robe ili pružatelj usluga o kojem se nije pojedinačno pregovaralo) na temelju obveze informiranja predviđene, na nužno općeniti način, u zakonu, ali koja izričito ne navodi (1) da promjene tečaja nemaju gornju granicu; (2) da je mogućnost promjene tečaja stvarna tj. da do nje može doći tijekom važenja ugovora o kreditu; (3) da se iz tog razloga iznos obroka otplate može neograničeno povećavati; (4) da se kao posljedica promjene tečaja može neograničeno povećavati ne samo iznos obroka otplate, nego i iznos dugovane glavnice; (5) da je količina mogućih gubitaka bezgranična; (6) da potrebne mjere osiguranja imaju ograničene učinke i zahtijevaju stalnu pozornost; (7) da se prodavatelj robe ili pružatelj usluga ne obvezuje to osigurati; također uzimajući u obzir da relevantno nacionalno pravno pravilo nalaže detaljan pisani opis rizika, a ne samo da se navede postojanje rizika i njegovo snošenje, kao i da je pored toga Sud Europske unije u točki 74. presude u predmetu C-26/13 odlučio ne samo da prodavatelj robe ili pružatelj usluga mora informirati potrošača o riziku, nego da potrošač zahvaljujući toj informaciji mora moći procijeniti potencijalno značajne ekonomske posljedice koje za njega proizlaze iz rizika promjene tečaja koji snosi, a time i ukupan trošak svojeg kredita?
- 5.4 Uzimajući posebice u obzir da je zamislivo, ili da se pak već dogodilo, da se u nacionalnoj sudskoj praksi ili zakonodavstvu došlo da zaključka da je, kad je riječ o kreditima u devizama, potrošač ugovorio dug u devizama jer je kamatna stopa primjenjiva u tom razdoblju bila povoljnija nego li ona za kredite u forintama i da je u zamjenu za to isključivo preuzeo teret učinaka promjena tečaja; da je također zamislivo, ili da se pak već dogodilo, da se u nacionalnoj sudskoj praksi ili zakonodavstvu došlo da zaključka da se prebacivanje ugovornih troškova s jedne stranke na drugu nakon sklapanja ugovora o kreditu koje *a priori* nije bilo predvidljivo ne može ocjenjivati prema kriterijima nepoštenosti, s obzirom na to da razlozi ništavosti moraju postojati u trenutku sklapanja ugovora; također uzimajući u obzir da relevantno nacionalno pravno pravilo nalaže detaljan pisani opis rizika i njegova snošenja, a ne samo da se navede postojanje rizika i njegovo snošenje, kao i da je Sud Europske unije u točki 74. presude u predmetu C-26/13 odlučio ne samo da prodavatelj robe ili pružatelj usluga mora informirati potrošača o riziku, nego mu omogućiti i procjenu tog rizika, treba li smatrati da nije nepoštena, tj. da je jasna i razumljiva, uzimajući u obzir ekonomske posljedice, ugovorna odredba koja na potrošača stavlja rizik promjene tečaja, a koju je prodavatelj robe ili pružatelj usluga formulirao (kao opći ugovorni uvjet kojim se koristi prodavatelj robe ili pružatelj usluga o kojem se nije pojedinačno pregovaralo) na temelju obveze informiranja predviđene na nužno općeniti način u zakonu, ali koja izričito ne navodi predvidljivo kretanje promjene tečaja za vrijeme važenja ugovora (barem tijekom njegova početnog razdoblja) ni njezinih donjih i/ili gornjih granica (primjerice, na temelju metode izračuna promjene tečaja *forward* i/ili načela pariteta kamatnih stopa – prema kojem se za potrebe kredita u devizama može s velikom sigurnošću predvidjeti da će prednost u području kamata, odnosno činjenica da je kamatna stopa LIBOR [London Interbank Offered Rate] ili EURIBOR [Euro Interbank Offered Rate] niža od kamatne stope BUBOR [Budapest Interbank Offered Rate] dovesti do gubitka za potrošača u pogledu promjene tečaja, odnosno da će tečaj valute ispunjenja pasti u odnosu na tečaj kreditne valute?
- 5.5 Uzimajući u obzir ekonomske posljedice, treba li smatrati da nije nepoštena, tj. da je jasna i razumljiva, ugovorna odredba koja na potrošača stavlja rizik promjene tečaja, a koja je formulirana (kao opći ugovorni uvjet kojim se koristi prodavatelj robe ili pružatelj usluga o kojem se nije pojedinačno pregovaralo) na temelju obveze informiranja predviđene, na nužno općeniti način, u zakonu, ali koja izričito ne navodi, na precizan način (primjerice, tako što pomoću niza podataka ili grafičkog prikaza kvantitativno izrazi promjene koje su u prošlosti postojale između promjena u tečaju valute ispunjenja i kreditne valute tijekom razdoblja koje je barem jednako razdoblju na koje se potrošač obvezao), stvarni rizik za dužnika za koji se može predvidjeti da će nastati zbog stavljanja rizika promjene tečaja na potrošača, također uzimajući u obzir da relevantno nacionalno pravno pravilo nalaže detaljan pisani opis rizika, a ne samo da se navede postojanje rizika i njegovo snošenje, kao i da je pored toga Sud Europske unije u točki 74. presude u predmetu C-26/13 odlučio ne samo da prodavatelj robe ili pružatelj usluga mora informirati potrošača o riziku, nego da potrošač zahvaljujući toj informaciji mora moći procijeniti potencijalno značajne ekonomske posljedice koje za njega proizlaze iz rizika promjene tečaja koji snosi, a time i ukupan trošak svojeg kredita?

- 5.6 Uzimajući posebice u obzir da je zamislivo, ili da se pak već dogodilo, da se u nacionalnoj sudskoj praksi ili zakonodavstvu došlo da zaključka da je, u kad je riječ o kreditima u devizama, potrošač ugovorio dug u devizama jer je kamatna stopa primjenjiva u tom razdoblju bila povoljnija nego li ona za kredite u forintama i da je u zamjenu za to isključivo preuzeo teret učinaka promjena tečaja i također uzimajući u obzir da relevantno nacionalno pravno pravilo nalaže podroban pisani opis rizika, a ne samo da se navede postojanje rizika i njegovo snošenje, kao i da je Sud Europske unije u točki 74. presude u predmetu C-26/13 odlučio ne samo da prodavatelj robe ili pružatelj usluga mora informirati potrošača o riziku, nego mu omogućiti i procjenu tog rizika, treba li smatrati da nije nepoštena, tj. da je jasna i razumljiva, uzimajući u obzir ekonomske posljedice, ugovorna odredba koja na potrošača stavlja rizik promjene tečaja, a koja je formulirana (kao opći ugovorni uvjet kojim se koristi prodavatelj robe ili pružatelj usluga o kojem se nije pojedinačno pregovaralo) na temelju obveze informiranja predviđene, na nužno općeniti način, u zakonu, ali koja izričito ne navodi, na precizan način (primjerice, izričito i kvantitativno na temelju podataka koji se odnose na prošlo razdoblje koje je barem jednako razdoblju na koje se potrošač obvezao), iznos prednosti za koje se može predvidjeti da će nastati na temelju kamatnih stopa prema BUBOR-u kad je riječ o kreditima u forintama i LIBOR-u ili EURIBOR-u kad je riječ o kreditima u devizama?
6. Kad je riječ o ocjeni nepoštenosti ugovorne odredbe koja na potrošača stavlja rizik promjene tečaja, a koja je formulirana (kao opći ugovorni uvjet kojim se koristi prodavatelj robe ili pružatelj usluga o kojem se nije pojedinačno pregovaralo) na temelju obveze informiranja predviđene, na nužno općeniti način, u zakonu, na koji način valja raspodijeliti teret dokaza između potrošača i prodavatelja robe ili pružatelja usluga ako je potrošač imao stvarne mogućnosti upoznati se sa spornom ugovornom odredbom, prije sklapanja ugovora, na koju se neopozivo obvezao, u smislu članka 3. stavka 3. Direktive 93/13/EEZ i točke 1. podtočke (i) njezina Priloga?
7. Treba li smatrati da su – za potrebe ugovora o kreditu u devizama, odnosno za potrebe transakcija koje se odnose na usluge čija je cijena vezana za promjene tečaja na financijskom tržištu – kreditne institucije koje sklapaju ugovor s potrošačem upotrebljavajući vlastiti devizni tečaj pružatelji usluga koji ne nadziru fluktuacije burzovnih kotacija u smislu točke 2. podtočke (c) Priloga Direktivi 93/13/EEZ?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2017. uputio Županijski Sud u Zagrebu (Hrvatska) –
Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta protiv AY**

(Predmet C-268/17)

(2017/C 256/08)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Županijski Sud u Zagrebu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta

Tuženik: AY

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. točku 3. Okvirne odluke 2002/584/PUP tumačiti na način da se odustanak od kaznenog progona zbog kaznenog djela zbog kojeg je izdan europski uhišbeni nalog ili obustava postupka odnosi samo na djelo zbog kojeg je izdan europski uhišbeni nalog ili pak tu odredbu valja razumjeti na način da se takva odluka mora odnositi i na traženu osobu u svojstvu osumnjičenika/okrivljenika u tim postupcima?

2. Može li država članica odbiti izvršenje izdanog europskog uhiđbenog naloga na temelju članka 4. točke 3. Okvirne odluke 2002/584/PUP, jer je u drugoj državi članici pravosuđno tijelo odustalo od kaznenog progona zbog kaznenog djela zbog kojeg je izdan europski uhiđbeni nalog ili je odlučila obustaviti postupak [u kojem] u kojim postupcima tražena osoba nije imala svojstvo osumnjičenika/okrivljenika već svjedoka?
3. Može li odluka o obustavi istrage, [u postupku u kojem] a u kojem postupku tražena osoba nije imala svojstvo osumnjičenika već je ispitana u svojstvu svjedoka, biti razlog drugih država članica za nepostupanje po izdanom europskom uhiđbenom nalogu na temelju članka 3. točke 2. Okvirne odluke 2002/584/PUP?
4. U kakvom su međusobnom odnosu obligatoran razlog odbijanja predaje iz članka 3. stavka 2. Okvirne odluke „ako je pravosuđno tijelo izvršenja obaviješteno da je tražena osoba pravomoćno presuđena u nekoj državi članici za ista kaznena djela...” i fakultativan razlog odbijanja predaje iz članka 4. stavka 3. Okvirne odluke „...ako je traženoj osobi u nekoj državi članici zbog istih kaznenih djela izrečena pravomoćna presuda koja sprečava daljnji kazneni postupak”?
5. Treba li članak 1. stavak 2. Okvirne odluke 2002/584/PUP tumačiti na način da je država izvršenja dužna donijeti odluku po svakom EUN-u koji joj je poslan, pa i ukoliko je već o prethodno izdanom EUN-u od strane drugog pravosuđnog tijela rješavala protiv iste tražene osobe u istom kaznenom postupku, a novi EUN je izdan zbog izmijenjenih okolnosti u državi izdavanja EUN-a (potvrđena optužnica-početak kaznenog postupka, viši spoznajni standard, novo nadležno pravosuđno tijelo-sud)?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. svibnja. 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – Fédération des fabricants de cigares i dr. protiv Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Predmet C-288/17)

(2017/C 256/09)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Fédération des fabricants de cigares, Coprova, E-Labo France, Smakq développement, Société nationale d'exploitation industrielle des tabacs et allumettes (SEITA), British American Tobacco France

Tuženici: Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Intervenijenti: Société J. Cortès France, Scandinavian Tobacco Group France, Villiger France

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe stavaka 1. i 3. članka 13. Direktive 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. ⁽¹⁾ tumačiti na način da se njima zabranjuje da se na jediničnim pakiranjima, vanjskim pakiranjima i na duhanskim proizvodima koristi bilo koja robna marka koja upućuje na određena svojstva, bez obzira na njezinu opću poznatost?
2. Ovisno o tumačenju koje treba dati stavcima 1. i 3. članka 13. Direktive, poštuju li njihove odredbe, s obzirom na to da se primjenjuju na trgovačke marke i nazive, pravo vlasništva, slobodu izražavanja, slobodu poduzetništva i načela proporcionalnosti i pravne sigurnosti?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje, pod kojim se uvjetima država članica može, a da ne povrjeđuje pravo vlasništva, slobodu izražavanja, slobodu poduzetništva i načelo proporcionalnosti, koristiti mogućnošću koju joj daje stavak 2. članka 24. Direktive da proizvođačima i uvoznicima nametne ujednačenost jediničnih i vanjskih pakiranja

⁽¹⁾ Direktiva 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL L 127, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2017. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) – MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia, S.A. protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-295/17)

(2017/C 256/10)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia, S.A.

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodna pitanja

- 1) Treba li članak 2. stavak 1. točku (c), članak 64. stavak 1., članak 66. točku (a) i članak 74. Direktive 2006/112/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da telekomunikacijski operator (televizija, Internet, mobilna i fiksna mreža) duguje porez na dodanu vrijednost jer u slučaju prijevremenog prestanka ugovora s obvezom trajanja kroz određeno razdoblje (razdoblje vrijednosti) iz razloga pripisivih korisniku, potonjima naplaćuje unaprijed određeni iznos, koji je jednak vrijednosti osnovnog mjesečnog plaćanja koje korisnik duguje u skladu s ugovorom, pomnožen s brojem mjesečnih plaćanja koja preostaju do isteka razdoblja vjernosti, ako je operator pri izdavanju računa za taj iznos i neovisno o njegovu stvarnom plaćanju već prestao pružati usluge, pri čemu:
- (a) ugovorne svrhe zaračunatog iznosa su odvratanje korisnika od zanemarivanja razdoblja vjernosti na čije se poštovanje obvezao i naknada štete koju je operator pretrpio zbog nepoštovanja razdoblja vjernosti osobito zbog izmakle dobiti koju bi bio ostvario da je ugovor ostao na snazi do kraja tog razdoblja, zbog ugovaranja nižih tarifa, zbog stavljanja na raspolaganje opreme ili drugih ponuda besplatno ili po nižoj cijeni ili zbog troškova oglašavanja i privlačenja korisnika;
 - (b) sklopljeni ugovori s razdobljem vjernosti za osobe koje su osigurale njihovo sklapanje podrazumijevaju višu naknadu od one iz sklopljenih ugovora bez razdoblja vjernosti, pri čemu se naknada u oba slučaja (to jest kod ugovora s razdobljem vjernosti i bez njega) izračunava na temelju iznosa mjesečnih plaćanja određenog u sklopljenim ugovorima;
 - (c) zaračunati iznos može se prema nacionalnom pravu kvalificirati kao ugovorna kazna?
- 2) Može li nepostojanje jedne ili više okolnosti navedenih u različitim točkama prvog pitanja izmijeniti odgovor na njega?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2017. uputio Varhoven kasatsionen sad (Bugarska) –
Wiemer & Trachte GmbH (u stečaju) protiv Zhan Oved Tadzher**

(Predmet C-296/17)

(2017/C 256/11)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven kasatsionen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Wiemer & Trachte GmbH (u stečaju)

Druga stranka u kasacijskom postupku: Zhan Oved Tadzher

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. Uredbe Vijeća (EU) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. ⁽¹⁾ o stečajnom postupku tumačiti na način da su sudovi države članice na području koje je otvoren stečajni postupak isključivo nadležni za odlučivanje o tužbi za poništenje stečaja protiv tuženika koji ima registrirano sjedište ili domicil u drugoj državi članici, ili stečajni upravitelj u slučaju iz članka 18. stavka 2. Uredbe može podnijeti tužbu za poništenje suda u državi članici u kojoj tuženik ima registrirano sjedište ili domicil, kada se tužba za poništenje stečajnog upravitelja temelji na raspolaganju pokretninom koja se nalazi u toj drugoj državi članici?
2. Primjenjuje li se oslobođenje od odgovornosti iz članka 24. stavka 2. u vezi sa stavkom 1. Uredbe br. 1346/2000 u slučaju kada je obvezu u korist dužnika u državi članici ispunio upravitelj poslovne jedinice društva dužnika registrirane u toj državi članici, kada je u trenutku ispunjenja u drugoj državi članici podnesen zahtjev za otvaranje stečajnog postupka u odnosu na imovinu dužnika i kada je određen privremeni stečajni upravitelj, ali još nije donesena odluka o otvaranju stečajnog postupka?
3. Primjenjuje li se članak 24. stavak 1. Uredbe br. 1346/2000 o ispunjenju obveza na plaćanje novčanog iznosa dužniku kada je prvotni dužnikov prijenos tog novca osobi koja je ispunila obvezu bez učinka u skladu s nacionalnim pravom suda nadležnog u području stečaja i kada je nepostojanje učinka posljedica otvaranja stečajnog postupka?
4. Je li presumpcija o neimanju saznanja u skladu s člankom 24. stavkom 2. Uredbe br. 1346/2000 primjenjiva kada tijela navedena u članku 21. stavku 2. drugoj rečenici Uredbe nisu poduzela potrebne mjere kako bi se osigurala objava u registru države članice – na području koje se nalazi poslovni nastan društva dužnika – odluka stečajnog suda kojima se imenuje stečajni upravitelj i nalaže da raspolaganje imovinom proizvodi učinke samo s odobrenjem stečajnog upravitelja, kada država članica, u kojoj se nalazi registrirano sjedište poslovnog nastana, predviđa obveznu objavu tih odluka, iako ih priznaje na temelju članka 25. u vezi s člankom 16. Uredbe?

⁽¹⁾ SL 2000., L 160, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 3.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – France
Télévisions SA protiv Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)**

(Predmet C-298/17)

(2017/C 256/12)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj France Télévisions SA

Tuženik: Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Prethodna pitanja

1. Treba li se poduzeće, koje pruža usluge gledanja televizijskih programa kontinuiranim prijenosom (streaming) i uživo na internetu, samo zbog te činjenice smatrati poduzećem koje upravlja elektroničkom komunikacijskom mrežom koja se rabi za distribuciju radijskog i televizijskog emitiranja javnosti u smislu članka 31. stavka 1. Direktive 2002/22/EZ od 7. ožujka 2002. ⁽¹⁾?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, može li država članica, a da time ne prekrši direktivu ili druga pravila prava Europske unije, propisati obvezu distribucije radijskog i televizijskog emitiranja za poduzeća koja upravljaju elektroničkim komunikacijskim mrežama kao i za poduzeća koja pružaju gledanje televizijskog programa kontinuiranim prijenosom (streaming) i uživo na internetu, a da pritom ne upravljaju takvim mrežama?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje, mogu li države članice izuzeti primjenu svih uvjeta predviđenih u članku 31. stavku 1. Direktive 2002/22/EZ od 7. ožujka 2002. na obvezu prijenosa u odnosu na pružatelje usluga koji ne upravljaju elektroničkim komunikacijskim mrežama, iako su ti uvjeti nametnuti na temelju direktive mrežnim operatorima?
4. Može li država članica koja je propisala obvezu prijenosa određenih usluga radijskog ili televizijskog emitiranja na određenim mrežama predvidjeti, a da pritom ne prekrši direktivu, obvezu za pružatelje tih usluga da pristanu da se usluge prenose preko tih mreža, uključujući, kada je riječ o distribuciji na internetskoj stranici, kada sâm pružatelj prenosi vlastite programe na internetu?
5. Treba li uvjet, prema kojemu značajan broj krajnjih korisnika mreža na koje se primjenjuje obveza prijenosa moraju koristiti te mreže kao glavno sredstvo za primanje radijskih ili televizijskih emitiranja iz članka 31. stavka 1. Direktive 2002/22/EZ, kada je riječ o distribuciji putem interneta, ocijeniti s obzirom na sve korisnike koji gledaju televizijske programe kontinuiranim prijenosom (streaming) ili izravno na internetskoj mreži ili samo s obzirom na korisnike stranice na koju se primjenjuje obveza prijenosa?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi) SL 2002., L 108, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2017. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – Geocycle Bulgaria EOOD protiv Direktor na direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Predmet C-314/17)

(2017/C 256/13)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Geocycle Bulgaria EOOD

Druga stranka u kasacijskom postupku: Direktor na direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Prethodno pitanje

Postoji li povreda načela porezne neutralnosti i djelotvornosti zajedničkog sustava PDV-a koja proizlaze iz odredbi Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost kada se u slučaju kao u glavnom postupku ista transakcija dva puta oporezuje porezom na dodanu vrijednost, prvi put prema općim pravilima, kada dobavljač iskaže porez na prodajnom računu, i drugi put, kada se kupac oporezuje u skladu s odlukom o razrezu poreza prema mehanizmu obrnutog oporezivanja (*Reverse-Charge*), pri čemu u praksi nije moguće ostvariti pravo na odbitak pretporeza i nacionalno pravo ne predviđa mogućnost da se PDV koji je iskazan kao porez na dodanu vrijednost na dobavljačevu računu ispravi nakon završetka postupka poreznog nadzora?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2017. uputio Spetsializiran nakazatelen sad
(Bugarska) – kazneni postupak protiv Ivana Gavanozova**

(Predmet C-324/17)

(2017/C 256/14)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Spetsializiran nakazatelen sad

Stranka glavnog postupka

Ivan Gavanozov

Prethodna pitanja

1. Jesu li nacionalno pravo i nacionalna sudska praksa usklađeni s člankom 14. Direktive 2014/41/EU o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima ⁽¹⁾, ako se u skladu s njima materijalni razlozi za izdavanje Europskog istražnog naloga, kojeg je predmet provođenje pretrage stambenih i poslovnih prostorija kao i zapljena određenih stvari odnosno odobrenje za saslušanje svjedoka, ne mogu pobijati ni neposredno pravnim sredstvom protiv sudske odluke ni posebnom tužbom za naknadu štete?
2. Daje li članak 14. stavak 2. Direktive dotičnoj osobi na izravan način pravo na pobijanje sudske odluke o Europskom istražnom nalogu, iako nacionalno pravo ne predviđa takvu postupovnu mogućnost?
3. Je li osoba protiv koje je podignuta optužnica, uzimajući u obzir članak 14. stavak 2. u vezi s člankom 6. stavka 1. točke (a) i člankom 1. stavkom 4. Direktive, dotična osoba u smislu članka 14. stavka 4. Direktive, kada su mjere prikupljanja dokaza usmjerene protiv treće osobe?
4. Je li osoba koja živi u prostorijama ili se koristi prostorijama u kojima su provedene pretraga i zapljena, odnosno osoba koja se mora saslušati kao svjedok, dotična osoba u smislu članka 14. stavka 4. u vezi s stavkom 2. Direktive?

⁽¹⁾ SL 2014., L 130, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. lipnja 2017. uputio Riigikohus (Estonija) – Starman Aktsiaselts
protiv Tarbijakaitseamet**

(Predmet C-332/17)

(2017/C 256/15)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Riigikohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Starman Aktsiaselts

Tuženik: Tarbijakaitseamet

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 21. Direktive 2011/83/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. tumačiti na način da ponuditelj može staviti na raspolaganje telefonski broj za koji se naplaćuje viša tarifa od redovne, ako ponuditelj potrošačima nudi, uz taj broj po višoj tarifi, na razumljiv i lako dostupan način, također i fiksnu telefonsku liniju po redovnoj tarifi kako bi ga se i u vezi s sklopljenim ugovorom moglo zvati telefonom?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan: je li članku 21. Direktive 2011/83/EU protivno da potrošač – koji po svojoj slobodnoj volji koristi telefonski broj po povišenoj tarifi kako bi kontaktirao ponuditelja u vezi s sklopljenim ugovorom, iako mu je ponuditelj na razumljiv i lako dostupan način omogućio telefonski broj po redovnoj tarifi – mora za kontakt s ponuditeljem platiti povišenu tarifu?
3. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan: obvezuje li ograničenje iz članka 21. Direktive 2011/83 ponuditelja da zajedno s telefonskim brojem za brzo biranje svugdje naznači i broj fiksne telefonske linije po redovnoj tarifi i podatke o razlikama u cijenama?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2011., L 304, str. 64) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 260.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. lipnja 2017. uputio Tribunal Judicial da Comarca de Braga (Portugal) – Caixa Económica Montepio Geral protiv Carlosa Samuela Pimente Marinha i drugih

(Predmet C-333/17)

(2017/C 256/16)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judicial da Comarca de Braga

Stranke glavnog postupka

Tužitelj u ovršnom postupku: Caixa Económica Montepio Geral

Tuženici u ovršnom postupku: Carlos Samuel Pimenta Marinho, Maria de Lurdes Coelho Pimenta Marinho, Daniel Pimenta Marinho, Vera da Conceição Pimenta Marinho

Prethodno pitanje

Protivi li se pravu Unije – u dijelu u kojem građanima Unije priznaje temeljna prava zaštite potrošača i jednakog postupanja prema građanima i poduzetnicima, propisana člankom 38. odnosno člankom 21. [Povelje Europske unije o temeljnim pravima] – nacionalna odredba (jedini članak Decreto-Lei (Zakonodavna uredba) br. 32765 od 29. travnja 1943. kojim se uspostavlja iznimka od općeg sustava predviđenog člankom 1143. Código Civil (Građanski zakonik)), zato što za bankarski sektor predviđa drukčije postupanje od onog propisanog za građane i poduzetnike u pogledu oblika u kojem treba sklopiti ugovor o zajmu, pri čemu za ugovore o zajmu sklopljene između bankarskih tijela predviđa manje formalan oblik?

Žalba koju je 5. lipnja 2017. podnijela Republika Estonija protiv presude Općeg suda (prvo prošireno vijeće) od 24. ožujka 2017. u predmetu T-117/15, Republika Estonija protiv Europske komisije

(Predmet C-334/17 P)

(2017/C 256/17)

Jezik postupka: estonski

Stranke

Žalitelj: Republika Estonija (zastupnik: N. Grünberg)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Republika Latvija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtjeva da,

- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 24. ožujka 2017. u predmetu T-117/15, u dijelu u kojem je odbacio tužbu Republike Estonije od 4. ožujka 2015. kao nedopuštenu;
- vrati predmet na ponovno odlučivanje Općem sudu kako bi presudio o zahtjevima koje je Republika Estonija iznijela u svojoj tužbi od 4. ožujka 2015.;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Opći sud povrijedio je pravo Unije jer je odlučio da se presude Pimix ⁽¹⁾, Češka Republika/Komisija ⁽²⁾ i Republika Latvija/Komisija ⁽³⁾ ne mogu smatrati novim i bitnim činjenicama u smislu sudske prakse i da je zbog toga tužba Republike Estonije od 4. ožujka 2015. za poništenje odluke sadržane u dopisu Europske komisije od 22. prosinca 2014. (Ares[2014]4324235) nedopuštena.
2. Kao drugo, Opći sud je u točkama 13. i 84. svoje presude od 24. ožujka 2017. pogrešno naveo da je Uredba br. 60/2004 ⁽⁴⁾ objavljena na estonskom jeziku u *Službenom listu Europske unije* 4. srpnja 2004. dok je do te objave zapravo došlo 4. srpnja 2005. Opći sud je zbog toga na temelju pogrešnih činjenica došao do zaključka o mogućnosti naplate poreza za viškove zaliha šećera koji nisu povučeni s tržišta od gospodarskih subjekata isključivo na temelju nacionalnog prava.
3. Kao treće, Opći sud je povrijedio obvezu obrazlaganja. Preciznije, nije se bavio obvezom prijave viškova zaliha šećera 1. svibnja 2004. te je zbog toga nerazumljiv njegov zaključak prema kojem izostanak pravovremene objave Uredbe br. 60/2004 u *Službenom listu Europske unije* na estonskom jeziku nije sprečavalo Republiku Estoniju da se pozove na nacionalno pravo radi naplate poreza za viškove zaliha šećera koji nisu povučeni s tržišta od gospodarskih subjekata.

⁽¹⁾ Presuda od 12. srpnja 2012., Pimix, C-146/11, EU:C:2012:450

⁽²⁾ Presuda od 29. ožujka 2012., Češka Republika/Komisija, T-248/07, EU:T:2012:170

⁽³⁾ Presuda od 29. ožujka 2012., Republika Latvija/Komisija, T-262/07; EU:T:2012:171

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 60/2004 od 14. siječnja 2004. o utvrđivanju prijelaznih mjera u sektoru šećera zbog pristupanja Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Mađarske, Malte, Poljske, Slovenije i Slovačke (SL 2004., L 9, str. 8.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 26., str. 166.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2017. – Deutsche Post protiv EUIPO-a – Media Logistik (PostModern)

(Predmet T-13/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije PostModern — Raniji nacionalni verbalni žig POST i raniji verbalni žig Europske unije Deutsche Post — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom”)

(2017/C 256/18)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Deutsche Post AG (Bonn, Njemačka) (zastupnici: u početku K. Hamacher i C. Giersdorf, K. Hamacher i naposljetku K. Hamacher i G. Müllejšans, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Media Logistik GmbH (Dresden, Njemačka) (zastupnik: S. Risthaus, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. studenoga 2014. (predmet R 2063/2013-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Deutsche Post i Media Logistik.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Deutsche Post AG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 107, 30. 3. 2015.

Presuda Općeg suda od 20. lipnja 2017. – Industrie Aeronautiche Reggiane protiv EUIPO-a – Audi (NSU)

(Predmet T-541/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije NSU — Raniji nacionalni verbalni žig NSU — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Članak 42. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009”)

(2017/C 256/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Industrie Aeronautiche Reggiane Srl (Reggio Emilia, Italija) (zastupnik: M. Gurrado, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. Kunz, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Audi AG (Ingolstadt, Njemačka)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. srpnja 2015. (predmet R 2132/2014-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Audi i Industrie Aeronautiche Reggiane.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Industrie Aeronautiche Reggiane Srl nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 381, 16. 11. 2015.

Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2017. – Flamagas protiv EUIPO-a – MatMind (CLIPPER)

(Predmet T-580/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Trodimenzionalni žig Europske unije — Oblik upaljača s bočnom perajom koji sadržava verbalni element CLIPPER — Oblik potreban za postizanje tehničkog rezultata — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) i točke (e), (ii) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje opisa žiga u prijavi za registraciju”)

(2017/C 256/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Flamagas, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: I. Valdelomar Serrano, G. Hinarejos Mulliez i D. Gabarre Armengol, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: MatMind Srl (Rim, Italija) (zastupnici: G. Cipriani i M. Cavattoni, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. srpnja 2015. (predmet R 924/2013-1), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava MatMind i Flamagas.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Flamagas, SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 38, 1. 2. 2016.

Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2017. – Tillots Pharma protiv EUIPO-a – Ferring (OCTASA)**(Predmet T-632/15) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije OCTASA — Raniji njemački i Beneluxov verbalni žig PENTASA — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)**

(2017/C 256/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Tillotts Pharma AG (Rheinfelden, Švicarska) (zastupnik: M. Douglas, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Ferring BV (Hoofddorp, Nizozemska) (zastupnici: D. Slopek, odvjetnik, i I. Fowler, solicitor)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. rujna 2015. (predmet R 2386/2014-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Ferring i Tillotts Pharma.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Tillotts Pharma AG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.

Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2017. – City Train protiv EUIPO-a (CityTrain)**(Predmet T-699/15) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije CityTrain — Rok za podnošenje tužbe — Nepredvidive okolnosti — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i članak 7. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)**

(2017/C 256/22)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: City Train GmbH (Regensburg, Njemačka) (zastupnik: C. Adori, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. Kunz, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. rujna 2015. (predmet R 843/2015-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka CityTrain kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbacuje.

2. Društvu City Train GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2017. – M/S. Indeutsch International protiv EUIPO-a – Crafts Americana Group (Représentation de chevrons entre deux lignes parallèles)

(Predmet T-20/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije koji prikazuje ponavljajuće krivulje između dviju usporednih crta — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Ispitivanje žiga kako je registriran”)

(2017/C 256/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: M/S. Indeutsch International (Noida, Indija) (zastupnici: D. Stone, D. Meale, A. Dykes, solicitors, i S. Malynicz, QC, zatim D. Stone i S. Malynicz te naposljetku D. Stone, S. Malynicz i M. Siddiqui, solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom Crafts Americana Group, Inc. (Vancouver, Washington, Sjedinjene Američke Države)(zastupnici: J. Fish i V. Leitch, solicitors, i A. Bryson, barrister)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. studenoga 2015. (predmet R 1814/2014-1) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Crafts Americana Group i M/S. Indeutsch International.

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 5. studenoga 2015. (predmet R 1814/2014-1).
2. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova društva M/S. Indeutsch International.
3. Društvo Crafts Americana Group, Inc., snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.

Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2017. – Clarke i dr. protiv EUIPO-a

(Predmet T-89/16 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Javna služba — Privremeno osoblje — Ugovor na određeno vrijeme s odredbom o raskidu kojom ugovor prestaje pod pretpostavkom da ime člana privremenog osoblja nije upisano na popis uspješnih kandidata idućega otvorenog natječaja — Provedba odredbe o raskidu — Prekvalifikacija ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme — Dužna pažnja — Legitimna očekivanja”)

(2017/C 256/24)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelji: Nicole Clarke (Alicante, Španjolska), Sigrid Dickmanns, (Gran Alacant, Španjolska) i Elisavet Papathanasiou (Alicante) (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Lukošūtė, agent, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Žalba podnesena protiv presude Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 15. prosinca 2015. Clarke i dr./OHIM (F-101/14 do F-103/14, EU:F:2015:151) radi ukidanja te presude.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nicole Clarke, Sigrid Dickmanns i Elisavet Papathanasiou snosit će vlastite troškove, kao i troškove Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) u okviru ovog postupka.

⁽¹⁾ SL C 145, 25. 4. 2016.

Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2017. – NC protiv Komisije

(Predmet T-151/16) ⁽¹⁾

(„Bespovratna sredstva — OLAF-ova istraga — Utvrđenje nepravilnosti — Komisijina odluka o administrativnoj sankciji — Isključenje iz sudjelovanja u postupcima javne nabave i dodjele bespovratnih sredstava koja se financiraju iz općeg proračuna Unije u trajanju od 18 mjeseci — Upis u bazu podataka sustava ranog otkrivanja i isključenja — Vremenska primjena različitih verzija Financijske uredbe — Bitne odredbe postupka — Retroaktivna primjena blažeg represivnog zakona”)

(2017/C 256/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: NC (zastupnici: J. Killick, G. Forwood, barristers, C. Van Haute i A. Bernard, odvjetnici, zatim J. Killick, G. Forwood, C. Van Haute i J. Jeram, solicitor)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Dintilhac i M. Clausen, zatim F. Dintilhac i R. Lyal, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a i kojim se traži poništenje Komisijine odluke od 28. siječnja 2016. o administrativnoj sankciji tužiteljeva isključenja iz sudjelovanja u postupcima dodjele ugovora o javnoj nabavi i bespovratnih sredstava koja se financiraju iz općeg proračuna Europske unije u trajanju od 18 mjeseci i kojom se on zbog toga upisuje u bazu podataka sustava ranog otkrivanja i isključenja predviđenog člankom 108. stavkom 1. Uredbe (EU, Euroatom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euroatom) br. 1605/2002 (SL 2012., L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248.).

Izreka

1. Poništava se Komisijina odluka od 28. siječnja 2016. o administrativnoj sankciji NC-ova isključenja iz sudjelovanja u postupcima dodjele ugovora o javnoj nabavi i bespovratnih sredstava koja se financiraju iz općeg proračuna Europske unije u trajanju od 18 mjeseci i kojom se on zbog toga upisuje u bazu podataka sustava ranog otkrivanja i isključenja predviđenog člankom 108. stavkom 1. Uredbe (EU, Euroatom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euroatom) br. 1605/2002.

2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 279, 1. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2017. – GP Joule PV protiv EUIPO-a – Green Power Technologies (GPTech)

(Predmet T-235/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije GPTech — Raniji verbalni žigovi Europske unije GP JOULE — Nepodnošenje Odjelu za prigovore dokaza o ovlasti za podnošenje prigovora — Podnošenje dokaza prvi put pred žalbenim vijećem — Neuzimanje u obzir — Diskrecijska ovlast žalbenog vijeća — Okolnosti koje ne dopuštaju uzimanje u obzir novih ili dodatnih dokaza — Članak 76. stavak 2. uredbe (EZ) br. 207/2009 — Pravilo 17. stavak 4., pravilo 19. stavak 2., pravilo 20. stavak 1. i pravilo 50. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 2868/95”)

(2017/C 256/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: GP Joule PV GmbH & Co. KG (Reußenköge, Njemačka) (zastupnik: F. Döring, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: E. Zaera Cuadrado, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Španjolska)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. veljače 2016. (predmet R 848/2015-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava GP Joule PV i Green Power Technologies.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se društvu GP Joule PV GmbH & Co. KG snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 279, 1. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 22. lipnja 2017. – Biogena Naturprodukte protiv EUIPO-a (ZUM wohl)

(Predmet T-236/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije ZUM wohl — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Upućivanje na podnesak upućen žalbenom vijeću koji je ponovno iznesen u tužbi — Dokazi priloženi zahtjevu za javnu raspravu”)

(2017/C 256/27)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Biogena Naturprodukte GmbH & Co KG (Salzburg, Austrija) (zastupnici: I. Schiffer i G. Hermann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. veljače 2016. (predmet R 1982/2015-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka ZUM wohl kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 243, 4. 7. 2016.

Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2017. – Kneidinger protiv EUIPO-a – Topseat International (poklopce za zahodske daske)

(Predmet T-286/16) ⁽¹⁾

(„Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje dizajna ništavim — Registrirani dizajn koji prikazuje poklopce za zahodske daske — Raniji dizajn — Razlog za ništavost — Individualni karakter — Članak 6. Uredbe (EZ) br. 6/2002”)

(2017/C 256/28)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Ernst Kneidinger (Wilhering, Austrija) (zastupnik: M. Grötschl, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Topseat International (Plano, Texas, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: C. Eckhardt, A. von Mühlendahl, i P. Böhner, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. travnja 2016. (predmet R 1030/2015-3), koja se odnosi na postupak za proglašavanje dizajna ništavim između društva Topseat International i E. Kneidingera.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Ernstu Kneidingeru nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 260, 18. 7. 2016.

Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2017. – Aldi Einkauf protiv EUIPO-a– Fratelli Polli (ANTICO CASALE)

(Predmet T-327/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije ANTICO CASALE — Apsolutni razlozi za odbijanje — Članak 52. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 1. točke (b), (c) i (g) i članak 52. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 207/2009”)

(2017/C 256/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Njemačka) (zastupnici: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen i N. Bertram, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Rajh, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Fratelli Polli, SpA (Milano, Italija) (zastupnici: C. Bacchini, M. Mazzitelli i E. Rondinelli, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. travnja 2016. (predmet R 1337/2015-2), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Aldi Einkauf i Fratelli Polli.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 287, 8. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2017. – Jiménez Gasalla protiv EUIPO-a (B2B SOLUTIONS)

(Predmet T-685/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije B2B SOLUTIONS — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Razlikovni karakter stečen uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 256/30)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Carlos Javier Jiménez Gasalla (Madrid, Španjolska) (zastupnik: E. Estella Garbayo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. srpnja 2016. (predmet R 244/2016-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka B2B SOLUTIONS kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Carlosu Javieru Jiménezu Gasalli nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 410, 7. 11. 2016.

**Presuda Općeg suda od 21. lipnja 2017. – Rare Hospitality International protiv EUIPO-a
(LONGHORN STEAKHOUSE)**

(Predmet T-856/16) ⁽¹⁾

**(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije LONGHORN STEAKHOUSE —
Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br.
207/2009 — Jednako postupanje i načelo dobre uprave”)**

(2017/C 256/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Rare Hospitality International, Inc. (Orlando, Florida, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: I. Lázaro Betancor, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Bonne, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. rujna 2016. (predmet R 2149/2015-5), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka LONGHORN STEAKHOUSE kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Rare Hospitality International, Inc. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 22, 23. 1. 2017.

Rješenje Općeg suda od 31. svibnja 2017. – MS protiv Komisije

(Predmet T-17/16) ⁽¹⁾

**(„Tužba za naknadu štete — Komisijina odluka kojom se prekida suradnja na temelju ‚dopisa o suglasnosti
i pristupanju u Team Europe’ — Ugovorna odgovornost — Nepostojanje arbitražne klauzule — Očita
nedopuštenost”)**

(2017/C 256/32)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: MS (zastupnici: L. Levi i M. Vandebussche, a zatim L. Levi, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: I. Martínez del Peral, C. Ehrbar i A.-C. Simon, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži da se Komisiji naloži da plati naknadu štete nakon svoje odluke od 10. travnja 2013. kojom je odlučila prekinuti tužiteljevo sudjelovanje u mreži konferencijskih govornika Team Europe.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. MS-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 326, 5. 9. 2016.

Rješenje Općeg suda od 1. lipnja 2017. – Camerin protiv Parlamenta

(Predmet T-647/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Dužnosnici — Upućivanje u interesu službe — Dob za umirovljenje — Zahtjev za produljenje upućivanja — Odbijanje zahtjeva — Akt koji se ne može pobijati — Pripremni akt — Nedopuštenost”)

(2017/C 256/33)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Laure Camerin (Etterbeek, Belgija) (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: S. Alves i M. Ecker, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi poništenja odluke glavnog tajnika Kluba zastupnika Progresivnog saveza socijalista i demokrata u Parlamentu od 1. prosinca 2015. kojom se odbija zahtjev za produljenje upućivanja tužiteljice nakon 31. prosinca 2015. i odluke predsjednika kluba od 15. lipnja 2016. kojom se odbija njezina žalba.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Laure Camerin se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 410, 7. 11. 2016.

Rješenje Općeg suda od 8. lipnja 2017. – Elevolution – Engenharia protiv Komisije

(Predmet T-691/16) ⁽¹⁾

(„EDF — Program za potporu razvoju u Mauritaniji — Ugovor o pružanju usluga sklopljen s Mauritanijom u okviru provedbe tog programa — Povlačenje pobijanih obavijesti o terećenju — Obustava postupka”)

(2017/C 256/34)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Elevolution – Engenharia SA (Amadora, Portugal) (zastupnici: A. Pinto Cardoso i L. Fuzeta da Ponte, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Aresu i M. França, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja „odluka” koje su sadržane u dopisu i trima obavijestima o terećenju Komisije od 26. srpnja 2016. koji se odnose na povrat različitih iznosa u vezi s ugovorom o pružanju usluga između tužitelja i Islamske Republike Mauritanije.

Izreka

1. *Obustavlja se postupak povodom ove tužbe.*
2. *Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova društva Elevolution – Engenharia, SA.*

⁽¹⁾ SL C 441, 28. 11. 2016.

Tužba podnesena 15. svibnja 2017. – Danpower Baltic protiv Komisije

(Predmet T-295/17)

(2017/C 256/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Danpower Baltic UAB (Kauno, Litva) (zastupnici: D. Fouquet, J. Nysten i J. Voß, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Komisijinu odluku o državnoj potpori od 19. rujna 2016. u predmetu SA.41539 (2016/N) – Litva, Potpora za ulaganje u visokoučinkovitu kogeneracijsku elektranu u Vilniusu, UAB Vilniaus kogeneracinė jėgainė Viniaus Kogeneracineje Jeqaine – C(2016) 5943 *final*;
- naloži tuženiku plaćanje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisijinom odlukom počinjena očita pogreška u ocjeni jer se temelji na nedovoljnim, nepotpunim, beznačajnim i nekonzistentnim dokazima.
 - Komisijina odluka temelji se na nedovoljnim, nepotpunim, beznačajnim i nekonzistentnim dokazima. To se osobito odnosi na dostupnost privatnih investicija u kombinirane toplane i elektrane (CHP-ovi) i druge toplane, utjecaj CHP-ova na okoliš, postojeće kapacitete za spaljivanje otpada u Litvi, *status quo* tržišta toplinske energije u Vilniusu i neuspjeh društva Lietuvos Energija da uspješno provede postupak javne nabave izbora privatnog partnera. Te podatke tuženik nije uzeo u obzir.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Komisijinom odlukom čini povreda članka 107. UFEU-a jer se njome ne poštuje obveza pojedinačnog obavješćivanja i ocjene koji su potrebni kod potpora velikog opsega i jer pretpostavlja postojanje doprinosa cilju u zajedničkom interesu.
 - Komisijinom odlukom čini se povreda članka 107. UFEU-a jer se njome ne poštuje obveza pojedinačnog obavješćivanja i ocjene koji su potrebni kod potpora velikog opsega i pretpostavlja postojanje doprinosa cilju u zajedničkom interesu. Komisijina odluka ne ocjenjuje ispravno, u skladu s člankom 33. Smjernica o državnim potporama za zaštitu okoliša i energiju za razdoblje 2014.-2020. služi li državna potpora zaštiti okoliša. Tuženik je koristio pogrešan standard ocjene i nije uzeo u obzir da su potencijalna sniženja CO₂ znatno niža od navedenog u odluci.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Komisijinom odlukom čini povreda članka 107. UFEU-a što će dovesti do zaobilaženja hijerarhije otpada u Litvi.
- Komisijinom odlukom čini se povreda članka 107. UFEU-a što će dovesti do zaobilaženja hijerarhije otpada u Litvi. Državna potpora će dodatno povećati prekapacitiranost spalionica otpada u Litvi i sniziti poticaje za povećanje recikliranja i ponovne uporabe. To će Litvi otežati da dosegne cilj povezan s recikliranjem od 50 % iz Direktive 2008/98/EZ. Sama Europska komisija pozvala je litavsku vladu da ne podupire gradnju spalionica otpada.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Komisijinom odlukom čini povreda članka 107. UFEU-a jer se njome zaključuje da postoji potreba za intervencijom države u obliku državne potpore.
- Tuženik nije niti istražio niti se osvrnuo na dokaze o tome da bi vilniusko tržište toplinske energije dovelo do sličnih poboljšanja u području zaštite okoliša zamjenom plina za biomasu, bez postojanja potrebe za intervencijom države. Ne postoji nefunkcioniranje tržišta na tržištu toplinske energije u Vilniusu. Tržište toplinske energije kompetitivno je tržište s kompetitivnim cijenama koje prikladno potiču ulaganje u biomasu koja je CO₂ neutralna i u kapacitete spalionica otpada.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Komisijinom odlukom čini povreda članka 107. UFEU-a jer se njome zaključuje da je potpora proporcionalna.
- Komisijinom odlukom nije učinjena prikladna ocjena proporcionalnosti jer se njome bez ispitivanja prihvaćaju podaci koje je dostavila litavska vlada i koristi se pogrešan protučinjenični scenarij usporedbom potpuno različitih investicijskih projekata (CHP projekt i projekt grijača koji proizvodi samo toplinu umjesto usporedbe dva CHP projekta).
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Komisijinom odlukom čini povreda članka 107. UFEU-a jer se njome zaključuje da državna potpora ima poticajni učinak.
- Tuženik se pozvao na očitovanja litavske vlade o tome da korisnik inače ne bi izgradio Vilnius CHP, što je, međutim, netočno jer su te aktivnosti upravo u dosegu uobičajenog poslovanja korisnika, odnosno nije potreban dodatni poticaj u tom smislu.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Komisijinom odlukom čini povreda članka 107. UFEU-a jer se njome pogrešno zaključuje o utjecaju na tržišno natjecanje na vilniuskom tržištu toplinske energije.
- Tuženik je imao dostupne podatke o tržišnom natjecanju na vilniuskom tržištu toplinske energije, ali ga ne navodno pogrešno ocijenio kada je zaključio da neće doći do utjecaja na to tržište. Osobito, opasnost od istiskivanja postojećih tržišnih aktera jer nije obraćeno dovoljno pažnje na tužitelja pa su stoga zaključci tuženika pogrešni. Navedena potpora će otjerati nezavisne proizvođače koji upravljaju toplanama koje koriste biomasu koja je CO₂ neutralna. Nadalje, državna potpora omogućava društvu Vilnius KJ da istovremeno postane vladajući tržišni akter s udjelom tržišta od oko 51 %.

Tužba podnesena 11. svibnja 2017. – Iordachescu i dr. protiv Parlamenta i dr.

(Predmet T-298/17)

(2017/C 256/36)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Tužitelji: Adrian Iordachescu (Bukurešt, Rumunjska), Florina Iordachescu (Bukurešt), Mihaela Iordachescu (Bukurešt), Cristinel Iordachescu (Bukurešt) (zastupnik: A. Cuculis, odvjetnik)

Tuženici: Europski parlament, Vijeće Europske unije, Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- djelomično poništi Direktivu 2014/40/EU, članak 10. i Prilog II „galerija slika” osobito u pogledu piktograma iz odjeljka WARNING 5 „Set 1 Image”;
- podredno, djelomično izmijeni Direktivu 2014/40, članak 10. i Prilog II koje je odobrila Europska komisija u pogledu nepostojanja ikakvog upućivanja na pakiranjima cigareta na informativnu poveznicu ili „disclaimer” u odnosu na fotografije koje se pojavljuju na pakiranjima cigareta i stavljanja na sva pakiranja cigareta u Europskoj uniji upozorenja glede slika koje se pojavljuju na pakiranjima cigareta, s posebnim upućivanjem na poveznicu putem koje se mogu pročitati informacije o slikama koje se pojavljuju na tim pakiranjima u svrhu uklanjanja svake sumnje;
- izmijeni način davanja pristanka osoba koje se pojavljuju na tim pakiranjima cigareta na način da osobe koje će se pojaviti na pakiranjima cigareta moraju dati pristanak za objavu pravog imena i osobnih medicinskih podataka kako ne bi došlo do zamjene i kako ne bi došlo do druge zabune u vezi osoba koje se pojavljuju na tim pakiranjima cigareta, te da osiguraju da osobni i medicinski podaci čine dio poveznice na koju se upućuju osobe koje žele znati identitet/povijest bolesti subjekata koji se pojavljuju na pakiranjima cigareta;
- naloži objema institucijama, zajedno s Europskom komisijom, da predoče primjerak sukladan originalu pristanka koji je dala osoba koja se pojavljuje na nizu slika pod brojem 5, serija 1, bez prikrivanja osobnih podataka, i slike koje se odnose na dani pristanak kako bi se moglo provesti kazneno vještačenje na slikama;
- naloži tuženicima plaćanje iznosa od 1 000 000 eura na ime naknade neimovinske štete utvrđene na temelju duševne boli koju je uzrokovalo pojavljivanje takve slike u relativno kratkom razdoblju od smrti oca tužitelja i duševne boli uzrokovane prikrivanjem informacija koje su mogle razjasniti situaciju čovjeka na pakiranjima cigareta zbog čega bi duševna bol obitelji puno kraće trajala.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tužbeni razlog koji se odnosi na učinke Direktive 2014/40/EU na njihov svakodnevni život s obzirom na anksioznost koju izaziva sličnost osobe na pakiranju cigareta s njihovim preminulim ocem.

Tužba podnesena 25. svibnja 2017. – European Dynamics Luxembourg i Evropaïki Dynamiki protiv EIF-a

(Predmet T-320/17)

(2017/C 256/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luksemburg), Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grčka) (zastupnici: M. Sfyri i C-N. Dede, odvjetnici)

Tuženik: Europski investicijski fond (EIF)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi tuženikovu odluku o odabiru koja je tužiteljima dostavljena 16. ožujka 2017. u vezi ponude koju su tužitelji uputili povodom otvorenog postupka javne nabave (oznaka 2016-MIBO_IPA_PPI-002) kojom su obaviješteni da njihova ponuda nije rangirana kao ekonomski najpovoljnija ponuda;
- naloži tuženiku naknadu preventivne štete tužiteljima u iznosu od 100 000 eura (sto tisuća eura); i
- naloži tuženiku plaćanje pravnih troškova tužitelja i drugih troškova i izdataka koje su pretrpili u vezi s ovom tužbom, čak i ako ova tužba bude odbijena.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu jedan tužbeni razlog koji se temelji na tome da je tuženik povrijedio pravo Europske unije o javnoj nabavi, načelo transparentnosti i odredbe direktiva o javnoj nabavi te Praktični vodič EIF-a time što tužitelje nije obavijestio o bodovima koji su uspješnoj ponudi dodijeljeni za svaki kriterij odabira, kao i time što im nije dostavio analizu jakih i slabih strana njihove ponude s obzirom na uspješnu ponudu. Tužitelji smatraju da je tuženik povrijedio načelo dobre uprave time što je negativno utjecao na pravo tužitelja na djelotvoran pravni lijek protiv pobijane odluke.

Tužba podnesena 30. svibnja 2017. – Air France-KLM protiv Komisije

(Predmet T-337/17)

(2017/C 256/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Air France-KLM (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Wachsmann i S. Thibault-Liger, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ponajprije, na temelju članka 263. UFEU-a, u cijelosti poništi odluku Europske komisije br. C(2017) 1742 *final* od 17. ožujka 2017. u vezi s postupkom u skladu s člankom 101. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, člankom 53. Sporazuma o EGP-u i člankom 8. Sporazuma između Europske zajednice i Švicarske konfederacije o zračnom prometu, Predmet AT.39258 – Zračni prijevoz tereta, u dijelu u kojem se odnosi na društvo Air France-KLM, kao i obrazloženje na kojem se temelji njezina izreka, na osnovi njegova prvog tužbenog razloga;
- podredno, ako Opći sud ne poništi u cijelosti odluku br. (2017) 1742 na osnovi prvog tužbenog razloga:
 - poništi članak 1. prvi podstavak, točke 1. (b), 2. (b), 3. (b) i 4. (b) Odluke br. C(2017) 1742 *final*, u dijelu u kojem se utvrđenje jedinstvene i trajne povrede koju se pripisuje društvu Air France-KLM temelji na dokazima koje je podnijela Lufthansa u okviru njezina zahtjeva za imunitet primjenom Obavijesti Komisije o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni u slučajevima kartela i obrazloženje na kojem se temelji, članak 3. (b) i (d) Odluke u dijelu u kojem se društvu Air France-KLM izriču dvije novčane kazne u ukupnom iznosu od 307 360 000 eura i članak 4. Odluke te da posljedično, na osnovi članka 261. UFEU-a, smanji iznos tih novčanih kazni u skladu s njegovim drugim tužbenim razlogom;

- poništi članak 1. prvi podstavak, točke 1. (b), 2. (b), 3. (b) i 4. (b) Odluke br. C(2017) 1742 *final*, u dijelu u kojem iz opsega jedinstvene i trajne povrede koju se pripisuje društvu Air France-KLM isključuje zračne prijevoznike na koje se odnosi obrazloženje odluke u smislu da su uključeni u djelovanja vezana uz tu povredu te obrazloženje na kojem se temelji, članak 3. (b) i (d) Odluke u dijelu u kojem se društvu Air France-KLM izriču dvije novčane kazne u ukupnom iznosu od 307 360 000 eura i članak 4. Odluke te da posljedično, na osnovi članka 261. UFEU-a, smanji novčane kazne u skladu s njegovim trećim tužbenim razlogom;
- poništi članak 1. prvi podstavak, točke 2. (b) i 3. (b) Odluke br. C(2017) 1742 *final*, u dijelu u kojem je utvrđeno da jedinstvena i trajna povreda koju se pripisuje društvu Air France-KLM obuhvaća usluge prijevoza tereta koji ulaze u EGP (ulazni promet EGP-a) te obrazloženje na kojem se temelji, članak 3. (b) i (d) Odluke u kojem se društvu Air France-KLM izriču dvije novčane kazne u ukupnom iznosu od 307 360 000 eura i članak 4. Odluke te da posljedično, na osnovi članka 261. UFEU-a smanji iznose tih novčanih kazni, u skladu s njegovim četvrtim tužbenim razlogom;
- podredno prethodno navedenome, ako Opći sud ne poništi Odluku br. C(2017) 1742 *final* na osnovi drugog, trećeg i četvrtog tužbenog razloga:
 - poništi članak 1. prvi podstavak, točke 1. (b), 2. (b), 3. (b) i 4. (b) Odluke br. C(2017) 1742 *final*, u dijelu u kojem je utvrđeno da je odbijanje naplate provizije špediterima element odvojen od jedinstvene i trajne povrede koju se pripisuje društvu Air France KLM te obrazloženje na kojem se temelji, članak 3. (b) i (d) Odluke u kojem se društvu Air France KLM izriču dvije novčane kazne u ukupnom iznosu od 307 360 000 eura te članak 4. Odluke te da posljedično, na osnovi članka 261. UFEU-a, smanji iznos tih novčanih kazni, u skladu s njegovim petim tužbenim razlogom;
- podredno prethodno navedenome, ako Opći sud ne poništi Odluku br. C(2017) 1742 *final* na temelju petog tužbenog razloga:
 - poništi članak 3. (b) i (d) Odluke br. C(2017) 1742 *final*, u dijelu u kojem se društvu Air France-KLM izriču dvije novčane kazne u ukupnom iznosu od 307 360 000 eura, zato što izračun tih kazni obuhvaća cijene i 50 % prihoda koji ulaze u EGP (ulazni prihodi EGP-a) društava Air France i KLM (u skladu s njegovim šestim tužbenim razlogom), precjenjuje težinu povrede koju se pripisuje društvu Air France-KLM (u skladu s njegovim sedmim tužbenim razlogom), društvu Air France pripisuje pogrešno trajanje povrede (u skladu s njegovim osmim tužbenim razlogom) i primjenjuje nedovoljno smanjenje novčane kazne na temelju regulatornih sustava (u skladu s njegovim devetim tužbenim razlogom), kao i obrazloženje na kojem se temelji te da, na osnovi članka 261. UFEU-a, smanji te novčane kazne na primjeren iznos;
- u svakom slučaju, naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom pripisivanju odgovornosti za djelovanja društava Air France i KLM društvu Air France KLM. Ovaj se tužbeni razlog dijeli na dva dijela:
 - Prvi dio, koji se temelji na pogrešnom pripisivanju odgovornosti za djelovanja društva Air France društvu Air France KLM od 15. rujna 2004. te za KLM-ova djelovanja od 5. svibnja 2004.;
 - Drugi dio, koji se temelji na pogrešnom pripisivanju odgovornosti za djelovanja društva Air France društvu Air France KLM između 7. prosinca 1999. i 15. rujna 2004.;
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Obavijesti o oslobođenju od novčane kazne iz 2002. i načela legitimnih očekivanja, jednakog postupanja i nediskriminacije između društava Air France KLM i Lufthansa koji utječu na dopustivost dokumentacije podnesene u okviru Lufthansina zahtjeva za imunitet;
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja i načela jednakog postupanja, nediskriminacije te zaštite od Komisijine arbitrarne intervencije na temelju činjenice isključenja zračnih prijevoznika koji su sudjelovali u djelovanjima iz izreke odluke. Ovaj se tužbeni razlog dijeli na dva dijela:
 - prvi dio, koji se temelji na argumentu prema kojem je isključenje prijevoznika koji su sudjelovali u djelovanjima zahvaćeno povredom koja se tiče nepostojanja obrazloženja;

- drugi dio, koji se temelji na argumentu prema kojem je isključenje prijevoznika koji su sudjelovali u djelovanjima iz izreke odluke zahvaćeno povredom načela jednakog postupanja i nediskriminacije te načela zaštite od Komisijine arbitrarne intervencije;
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na uklanjanju ulaznog prometa EGP-a, u jedinstvenu i trajnu povredu kojom su prekršena pravila o postavljanju granica Komisijine teritorijalne nadležnosti. Ovaj se tužbeni razlog dijeli na dva dijela:
- prvi dio, koji se temelji na činjenici da se djelovanja koja se odnose na ulazni promet nisu provodila unutar EGP-a;
 - drugi dio: Komisija nije utvrdila postojanje kvalificiranih učinaka unutar EGP-a, povezanih s djelovanjima koja se odnose na ulazni promet EGP-a;
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na kontradiktornosti u obrazloženju i na očitoj pogrešci u ocjeni kojima je zahvaćeno utvrđenje prema kojem je odbijanje naplate pristojbi element odvojen od jedinstvene i trajne povrede:
- prvi dio, prema kojem je navedeno utvrđenje zahvaćeno kontradiktornim obrazloženjem;
 - drugi dio, prema kojem je navedeno utvrđenje zahvaćeno očitom pogreškom u ocjeni;
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj vrijednosti prodaje uzete u obzir za određivanje novčane kazne izrečene društvu Air France KLM i koji se dijeli na dva dijela:
- prvi dio, koji se temelji na činjenici da se uklanjanje cijena u vrijednost prodaje temelji na kontradiktornosti u obrazloženju, nekoliko pogrešaka koje se tiču prava te očitoj pogrešci u ocjeni;
 - drugi dio, koji se temelji na činjenici da su uključenjem 50 % ulaznih prihoda EGP-a u vrijednost prodaje prekršene smjernice Komisije o utvrđivanju novčanih kazni iz 2006. i načelo non bis in idem;
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj ocjeni težine povrede, koja se dijeli na dva dijela:
- prvi dio, koji se temelji na argumentu prema kojem se precjenjivanje težine djelovanja temelji na nekoliko očitih pogrešaka u ocjeni te na povredi načela proporcionalnosti kazni i jednakog postupanja;
 - drugi dio, koji se temelji na argumentu prema kojem je precjenjivanje težine djelovanja dovelo do uklanjanja kontakata koji se odnose na djelovanja provedena izvan EGP-a u opseg povrede kršenjem pravila o Komisijinoj teritorijalnoj nadležnosti;
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom izračunu trajanja povrede društva Air France i njezina uzimanja u obzir za izračun novčane kazne izrečene društvu Air France-KLM;
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju obrazloženja te na nedovoljnom smanjenju od 15 % koje je Komisija odobrila na temelju regulatornih sustava.

Tužba podnesena 13. lipnja 2017. – Qualcomm i Qualcomm Europe protiv Komisije

(Predmet T-371/17)

(2017/C 256/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Qualcomm, Inc. (San Diego, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države), Qualcomm Europe, Inc. (San Diego) (zastupnici: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato i M. Davilla, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku C(2017) 2258 *final* Europske komisije od 31. ožujka 2017. koja se odnosi na postupak iz članka 18. stavka 3. i članka 24. stavka 1. točke (d) Uredbe Vijeća br. 1/2003 u predmetu AT.39711 – Qualcomm (predatorske cijene); i

— naloži Europskoj komisiji plaćanje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se pobijanom odlukom čini povreda načela nužnosti

- Tužitelji na prvom mjestu navode da se pobijanom odlukom premašuje uski doseg Komisijine istrage s obzirom na to da je taj doseg određen u Obavijesti o prigovorima (OP), Usmenom očitovanju i Sastanku o dosadašnjem tijeku postupka te u ranijim zahtjevima za podatke (ZP), u pogledu trajanja navodne povrede i mogućih teorija o šteti koje zastupa Komisija.
- Nadalje, navode da se dalekosežna pitanja iz pobijane odluke ne mogu smatrati dodatnim pitanjima kojima se samo žele dobiti razjašnjenja argumenata iz odgovora na OP i za vrijeme Usmenog očitovanja, nego se radi o potpuno novim, neosnovanim zahtjevima.
- Zatim, prema tužiteljima, pobijanom odlukom želi se ostvariti praćenje stanja u pogledu pitanja koja se tiču njihovih odgovora na ZP-ove koji su u nekim slučajevima usvojeni prije više od pet godina i koji se odnose na činjenice koje su nastupile prije deset godina i više. Tužitelji navode da, da su dodatni podaci koji se sada traže uistinu bili potrebni Komisiji za provođenje istrage, bilo bi osnovano očekivati da bi Komisija tražila te podatke barem prije usvajanja OP-a u prosincu 2015., a ne početkom 2017.
- Pored toga, prema tužiteljima, pobijanom odlukom od njih se traži da obave znatnu količinu posla u ime Komisije, uključujući obradu podataka u određenom formatu.
- Konačno, tužitelji navode da Komisija ne može, pod prijetnjom kazni, nametnuti teret pod krinkom dopuštenja tužiteljima da obrazlože argumente koje su iznijeli u okviru odgovora na OP.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se pobijanom odlukom čini povreda načela proporcionalnosti

- Tužitelji navode da su podaci koji se pobijanom odlukom od njih traže neopravdani, dalekosežni i da ih je teško prikupiti ili kompilirati. Prema tužiteljima, pobijanom odlukom od njih se traži da prikupe velike količine podataka koje sistematski ne prikupljaju i ne pohranjuju tijekom uobičajenog poslovanja i da obave znatnu količinu posla u ime Komisije.
- Tužitelji nadalje navode da su periodične novčane kazne predviđene pobijanom odlukom u slučaju da tužitelji ne dostave te podatke u definiranim rokovima neopravdane i da su definirani rokovi nerazumni.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da pobijana odluka nema prikladno obrazloženje

Tužitelji navode da se na nizu mjesta pobijanom odlukom daje neuvjerljivo, nejasno, nerazumljivo i neprikladno obrazloženje koje ne opravdava Komisijine prekomjerne i nepotrebne zahtjeve za podacima. Prema tužiteljima, na drugim mjestima pobijana odluka uopće nema obrazloženje. Tužitelji, stoga, tvrde da ne razumiju razloge iz kojih su traženi podaci Komisiji potrebni za provođenje istrage.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se pobijanom odlukom neopravdano prebacuje tereta dokaza

Tužitelji navode da se pobijanom odlukom želi prebaciti teret dokaza i djelotvorno „eksternalizirati” na tužitelje formiranje predmeta protiv njih samih. Osobito, pobijanom odlukom traži se da tužitelji, u ime Komisije, provjere računovodstvene podatke tužitelja iako su ti podaci već bili predmetom pažljive revizije vanjskih nadzornika. Slično, tužitelji navode da se pobijanom odlukom od njih traži da dokažu da su poslovali u skladu sa zakonom.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se pobijanom odlukom čini povreda privilegija od samooptuživanja

- Tužitelji navode da se pobijanom odlukom od njih traži da dostave „podatke” koji se ne mogu legitimno smatrati činjenicama ili dokumentima, nego se sastoje od izračuna, detalja i šifri, hipotetskih cijena, analiza i interpretacija povijesnih pretpostavki učinjenih prije nekoliko godina.
- Tužitelji nadalje navode da se pobijanom odlukom od njih traže da pokažu da su proaktivno poduzeli mjere usklađivanja s pravom tržišnog natjecanja Europske unije.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se pobijanom odlukom čini povreda načela dobre uprave

Prema tužiteljima, vrijeme donošenja, sadržaj i kontekst pobijane odluke izazivaju ozbiljnu zabrinutost u pogledu lošeg upravljanja, pravne osnove postupka protiv tužitelja i uznemiravanja jer sugeriraju da Komisija zlorabi svoje široke istražne ovlasti u namjeri da prekrije neuspjeh prilikom utvrđivanja navodne povrede nakon više od sedam godina istrage.

Tužba podnesena 12. lipnja 2017. – Louis Vuitton Malletier protiv EUIPO-a – Bee Fee Group (LV POWER ENERGY DRINK)

(Predmet T-372/17)

(2017/C 256/40)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Louis Vuitton Malletier (Pariz, Francuska) (zastupnici: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi i N. Parrotta, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Bee Fee Group LTD (Nikozija, Cipar)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije u crnoj, crvenoj i bijeloj boji s verbalnim elementima „LV POWER ENERGY DRINK” – prijava za registraciju žiga Europske unije br. 12 898 219

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. ožujka 2017. u predmetu R 906/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i proglasi ništavost pobijanog žiga;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova koje je tužitelj pretrpio tijekom tih postupaka;
- naloži nositelju snošenje troškova koje je tužitelj pretrpio tijekom tih postupaka.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009;
 - povreda članka 75. Uredbe br. 207/2009 i načela pravne sigurnosti.
-

Tužba podnesena 9. lipnja 2017. – Louis Vuitton Malletier protiv EUIPO-a – Fulia Trading (LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE)**(Predmet T-373/17)**

(2017/C 256/41)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Louis Vuitton Malletier (Pariz, Francuska) (zastupnici: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi i N. Parrotta, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Fulia Trading Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE” – prijava za registraciju br. 13 514 534

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. ožujka 2017. u predmetu R 1567/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i odbije prijavu za registraciju pobijanog žiga;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova koje je tužitelj pretrpio tijekom tih postupaka;
- naloži društvu Fulia snošenje troškova koje je tužitelj pretrpio tijekom tih postupaka.

Tužbeni razlozi

- povreda članaka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 75. Uredbe br. 207/2009 i načela pravne sigurnosti.

Tužba podnesena 13. lipnja 2017. – Cuervo y Sobrinos1882 protiv EUIPO-a – A. Salgado Nespereira (Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882)**(Predmet T-374/17)**

(2017/C 256/42)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski***Stranke**

Tužitelj: Cuervo y Sobrinos1882, SL (Madrid, Španjolska) (zastupnici: S. Ferrandis González i V. Balaguer Fuentes, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: A. Salgado Nespereira, SA (Ourense, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882” — žig Zajednice br. 10 931 087

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29/03/2017 u predmetu R 1141/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. ožujka 2017. u predmetu R 1141/2016-4, konkretnije, zato što se njome potvrđuje odluka Odjela za poništaje EUIPO-a od 29. travnja 2016., u postupku za proglašavanje žiga ništavim br. 10 786 C u dijelu u kojem žig Europske unije br. 010931087 „Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882” proglašava ništavim u pogledu proizvoda iz razreda 14. i 16. za koje je taj žig registriran;
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka, kao i svih dosad nastalih troškova u nižestupanjskim postupcima prije ove tužbe, kao što su onaj pred Odjelom za poništaje i onaj pred četvrtim žalbenim vijećem EUIPO-a.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 5. lipnja 2017. – Fenyves protiv EUIPO-a (Blue)

(Predmet T-375/17)

(2017/C 256/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Klaudia Patricia Fenyves (Hevesvezekény, Mađarska) (zastupnik: I. Monteiro Alves, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „BLUE” – prijava za registraciju br. 15 287 907

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. ožujka 2017. u predmetu R 1974/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- vrati prijavu žiga Uredu da nastavi s postupkom registracije;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući troškove postupka pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 8. lipnja 2017. – La Zaragozana protiv EUIPO-a – Heineken Italia (CERVISIA)**(Predmet T-378/17)**

(2017/C 256/44)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* La Zaragozana, SA (Zaragoza, Španjolska) (zastupnik: L. Broschat García, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem:* Heineken Italia SpA (Pollein, Italija)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave:* druga stranka pred žalbenim vijećem*Predmetni sporni žig:* figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „CERVISIA” – prijava za registraciju br. 13 395 397*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. ožujka 2017. u predmetu R 1241/2016-5**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

— poništi pobijanu odluku.

Tužbeni razlog

— povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 20. lipnja 2017. – Tengermann Warenhandelsgesellschaft protiv EUIPO-a – C & C IP (T)**(Predmet T-379/17)**

(2017/C 256/45)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Tengermann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim an den Ruhr, Njemačka) (zastupnici: H. Prange i S. Köber, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* C & C IP Sàrl (Luxembourg, Luksemburg)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „T” – prijava za registraciju br. 011 623 097*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. ožujka 2017. u predmetu R 415/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (žigovi i dizajni) (EUIPO) od 23. ožujka 2017. u predmetu povodom žalbe br. R 415/2015-5 koja se odnosi na postupak povodom prigovora br. B 002 256 702 u vezi prijave za registraciju žiga Europske unije br. 011 623 097, koju je tužitelj primio 12. travnja 2017., i izmijeni odluku radi odbijanja prigovora u cijelosti;
- naloži tuženiku i, po potrebi, drugoj strani u postupku pred žalbenim vijećem, snošenje troškova postupka, uključujući troškove žalbenog postupka.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 23. lipnja 2017. – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik protiv EUIPO-a (Лидер)

(Predmet T-386/17)

(2017/C 256/46)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Njemačka) (zastupnik: A. Lingenfelter, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „Лидер” – prijava br. 15 466 791

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. travnja 2017. u predmetu R 2066/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 20. lipnja 2017. – Triggerball protiv EUIPO-a (oblik tijela sličnog lopti s obrubom)

(Predmet T-387/17)

(2017/C 256/47)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Triggerball GmbH (Baiern-Piusheim, Njemačka) (zastupnik: H. Emrich, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: trodimenzionalni žig Europske unije (oblik tijela sličnog lopti s obrubom) – prijava br. 15 528 615

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. travnja 2017. u predmetu R 376/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Rješenje Općeg suda od 13. lipnja 2017. – Sandvik Intellectual Property protiv EUIPO-a – Adveo Group International (ADVEON)

(Predmet T-115/16) ⁽¹⁾

(2017/C 256/48)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 211, 13. 6. 2016.

Rješenje Općeg suda od 14. lipnja 2017. – Heineken Romania protiv EUIPO-a – Lénárd (Csíki Sör)

(Predmet T-83/17) ⁽¹⁾

(2017/C 256/49)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 121, 18. 4. 2017.

Rješenje Općeg suda od 8. lipnja 2017. – Post Telecom protiv EIB-a

(Predmet T-158/17) ⁽¹⁾

(2017/C 256/50)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 144, 8. 5. 2017.

Rješenje Općeg suda od 12. lipnja 2017. – Eco-Bat Technologies i dr. protiv Komisije**(Predmet T-232/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 256/51)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C @@ , @@.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR